

دۆزەخیش بى بايهكى بۆن ناخۆش و نوپنەرى كىردارە خراپەكانى، ئەوان گىيان تا بن كىيوى ئەلبورز دەبەن، ئەگەر گىيان بەھەشتى بىن، ئەو پرده، كە تىخىكى تىزە، بەپانى رادەوستى و رىگا بۆ گىيان دەكرىتە، كىردارە چاكەكانى لەشېۋە كىچىكى بەھەشتى، ئەو دەگەتېتتە پەلكانى بەھەشت، ئەگەر گىيان دۆزەخى بىن، تىخ لەسەر تىزى خۆى دەمىتتە و كىردارە خراپەكانى لەشېۋە دىۋەتتە ئەو بەسەر ئەو (پىردە) دەدا دەبا و بەرى دەداتتە قوۋلايى دۆزەخ، ئەوانەش كە چاكە و خراپەيان بەرامبەرە دەيانابە (ھەمستگان) كە جىگا بەكە و ەكو سەر دنيا» (۹۸، ص ۳۳۵).

۲-۳-۱- ناشتى مەروۋ:

لەو رۆزگارى كە گىيان بوون و ماناي خۆى پەيدا كىرد و رى و رەسمى ئايىن سەرى ھەلدا، بەرنامە و دەستورى ئايىنەكان ئەرك و پەرسىتى خستە سەر پەپرەوانى ئايىنەكان، (مردن و لاشە) ش كە وتتە بەر خويىندەنەوى ئايىنى، ئەو ھەش بوو ھۆى ئەو ھەرى ئايىن و باۋەرىك بەشېۋە خۆى ھەلسوكەوت لەگەل لاشەى مەروودا بىكات. كە لاشەى مەروۋ پاش مردن بە ماۋەيەكى كەم. شېۋەيەكى جىيا لەشېۋەى زىندوۋىتى ۋەردەگرى و لەسەر قسەى گلگامش (كەم لە كۆنەلوۋ تىبە ۋە دىتە دەرى) ئەم كىرماۋى بوون و تىكچوون و بۆگەن كىردەنى لاشەى مەروود. ئەو ھەرى كە زانايانى مېژوۋ و لىكۆلەرەوان دەستيان گەشتوتتى و باسىيان كىردو، دىمەنى جۆراۋچۆر و داب و نەرىتى سەپىر ھەبو، كە ھەر داب و نەرىتە رەنگدانەوى ئەفسانە و ئايىنى رۆزگار تىك و مېللە تىك و ھەوار تىك بوو.

شاردنەوى مەروود لە خاكى نىۋەمالدا كۆنترىن شاردانەۋەيەكە لە ئەشكەۋىتى (شانەدەر) پەپرەۋە كراۋە! «ھەلگۆلەينى بەردەۋام لە ئەشكەۋىتى (شانەدەر) لە (كوردستان) باكورى عىراق نۆ پەيكەرە ئىسكى دۆزىيەۋە كە ھەوتىيان گەۋرە بوون و دوۋانىيان مندال، لە جۆرى مەروۋى ناسراۋ بە (نىاندەرتال) لە چىنى پىنجەمى ئەشكەۋەت كە دەگەر پىتتە سەردەمى بەردىنى كۆن و ناۋەراست نىزىكەى ۶۰ ھەزار سالى رابردو» (۱۷۱، ص ۲۲۳) ئەو ھەرى جىگاي سەرنجە ئەو مەروۋە شەنەدەر گولەيىكى زۆرى لەگەلدا لەنىۋ گۆر شاردراۋەتتە. ئەمەش نىشانەى پىنگەيشتن و جۆرى زەۋقى مەروۋى ئەو سەردەمەيە. كە لە شانەدەردا ژىاۋە.

ئەو مەروود شاردنەۋەى نىۋەمال لە (چەرمو) ش پەپرەۋە كراۋە، كە گۆرپان لەخاكى مائەكانىيان ھەلدەكەند و مەروودەكانىيان تىپدا دەشاردەۋە كە دەكرى ھەر ئەم جۆرە مەروود ناشتەش لە نىۋەمال ۋا لىكېدېتتەۋە كە لەۋە ھاتتو، چۈنكە باۋەرىيان بە گىيان و زىندوۋى بوونەۋە ھەبو، تا كە لە داھاتو مەروودەكان كە جارىكى تر زىندوۋ بوونەۋە، ھەر لەنىۋە مالى خۆيان زىندوۋ بىنەۋە دەست بە ژيان بىكەنەۋە.

لە (ھەسۋونە) ي باكورى دوۋ ئاۋان: «قايى خواردن دۆزراۋەتتە، لەرۆخ مەروودەكان، كەۋا پىتتەچى ھىمىاى بىرۋاۋون بىن بەژيان پاش مردن لەۋ سەردەمە» (۹۸، ص ۴۱۶) ھەر لەنىۋە دوۋ ئاۋان شتى تىرىش لەگەل مەروود شراۋەتتە: «لەۋانەيە سەپىرتىن تايىتتەندى مەروودان ئەۋەي، كە ژمارەيەكى زۆر مۆرە، لە گۆرپىكدا (۳۰۰۰) سى ھەزار و لەيەكى تر (۷۵۰) مۆرە دۆزراۋەتتە» (۸۷، ص ۸۳-۸۴) لەگەل

مەروود شاردنەۋە، ھەر تەنبا لە سنورى خواردن و مۆرە نەمايەۋە، بەلكە زىر و زىو و لازوۋەردىشى گرتەۋە لە (تەپە گەرە) سى گۆر دۆزراۋەتتە كە زۆر دەۋلەمەندن: «ژمارەيەكى زۆر و بەشېۋەيەكى ئاناسايى، زىر و تىكەلەي زىر و زىو و لازوۋەرد و عاجى تىپدايە، تەنبا گۆرپىكىيان زىاتر لە ۲۰۰ پارچە زىر و نىزىكەى ۴۵۰ دەنكە لازوۋەردى تىپداۋو (۱۲۵، ص ۲۷۲).

مەروود شاردنەۋە و مەروود ناشتن زۆر شىۋەيە بەخۆيەۋە دىۋە، ھەندى جار و لە ھەندى سەردەم خەلگەن تىك ھەبوون: (مەروودەكانى خۆيان لە نىۋە چىنى دىۋار دەشاردەۋە) «(۸۷، ص ۸۳) ئەۋەش لەسەردەمىكدا بوۋە كە خەلگەكە لەبەردەمى ترس و ھېرشدا بوون. چۈنكە زۆر جار كە خەلگى ناۋچەيەك دەشكان، خەلگە سەركەۋتتەۋە كە مەروودەكانى نىۋە گۆرپان ۋەكو زىندوۋان نازار دەدا، (ناشور پانىيال) گۆرپى شاي ئىلامىيەكانى ھەلگەند و لەگەل خۆيدا بىر دىيە ئاشور، لەدەقتىكدا ھاتتو: «گۆرپى پاشا كۆن و تازەكانىيان ھەلگەند، ئەۋانەى لەشان و شەۋكەتى ئاشور و غەشتار دوۋ خوادەندى پارىزگارى نەدەترسان، ئەۋانە شاكى پىش منىيان نىگەرەن كىردبو، ھەلمكۆلى و پەيكەرەكانىيانم خستەبەر ھەتاۋى، ئىسكەكانم بىرە ئاشور من بىزارىم بەسەر گىياناندا چەسپاند لە قوربانى و خواردن و ئاۋ رىشتن بى بەشم كىردن» (۱۷۱، ص ۱۱۶) لىرەدا ئەۋ پەيوەندىيە بەدەردەكەۋى كە لەنىۋان لەش و ئىسك و گىياندا ھەيە، بەپىي باۋەرى ئاشوربىيەكان، بۆيە بەئازاردانى گۆر و ئىسك و ايان دەزانى گىيانىشىيان نازار دەدەن.

مىسرىيەكان، بەتايىت (فىرەۋن) يىيەكان كىتتەيىكىيان ھەبوۋ پىيان دەگوت (كىتتەيى مەروودان) ئەۋ كىتتە باسى قۇناغەكانى مەردنى دەكرى، ئەۋ قۇناغەنى كە گىيان پاش مردن دەبىيىنى: «ھەرۋەھا دەقەكانى ئەۋ كىتتە كە لەگەل مەروودان دەشاردرايەۋە، بۆ ئەۋەى رىگاي راستىيان نىشان بەدا» (۱۵۹، ص ۴).

لە شاردنەۋە مەروودا، جىاۋازى لەنىۋان چىنەكاندا ديارە، پاشا و دەۋلەمەند و پىاۋانى ئايىنەكان، تايىتتەندى خۆيان ھەبو، لەگۆر و شاردنەۋەدا: «سك-ەكان ۋەختى كە پاشاي مەروودى خۆيان دەشاردەۋە، زكى مەروودەكەيان دەدرى و جەرگ و ھەناۋان دەردىنا و ورگ و سىنەيان پىر لە دەرمان و كەتيرەي گىياى بۆن خۆش دەكرى و بەدەنى پاشايان مۆمىيا دەكرى و لەچوۋدەۋرى ۋلا تىيان دەگىرا و پاشان لەگۆرستانى پاشايان دەشاردەۋە، لەگەل شاي مەروود يەكىن لە ژنە بى مەرييەكان دەست و پىيەكانى ترى و ئاشپەز و خولام و نامەبەرى ئەۋيان بەئەسپ و جەۋاھىراتتەۋە لەگۆر دەنا» (۷۱، ص ۶۸).

ئەۋەى لىرە سەرنج رادەكىشى ئەۋەيە، كە (سك) ەكانىش شاي خۆيان مۆمىيا كىردو، ئەۋانىش ۋەكو مىسرىيەكان، بەلام مىسرىيەكان سەردەراي مۆمىيا كىردنى تەنى پاشا گۆرەكەشىيان بەشېۋەى (ھەم) دروست كىردو كە تا ئەمىر تىككەنچوۋە و ماۋەتتەۋە. ئەۋ ھەرەمانە ھىندە گەرە و سەپىر دروستكارون، تا ئىستاش زۆر لايەنىيان بەنھىتى ماۋەتتەۋە، ئەگەر تەنى پاشا مۆمىيا كىردەكان ماۋەتتەۋە و لەبىن نەچوۋە، ئەۋ گۆر- ھەرەم- ەكانىش ماۋەتتەۋە و لەبىن نەچوۋىن، گەرەترىن ھەردەم (خۆف) يە كە: «بەرزىيەكەى ۱۴۶ مەترە و ۲۵۶۲۵۷۶ مەتر دوۋجا بەردى تىپدا بەكارھاتتەۋە» (۱۱۱، ص ۶۱). ئەۋ ھەرەمە گەرە و پىر نھىيىيانەش زۆر تر بۆ شاردنەۋە مەروودەكان كراۋە و ەك گۆر بەكارھاتتەۋە.

ئەگەر مردوو شارەندەو مۆمىياکردن سەردەمىك باوبووه، ئەوا رۆژگارتيكى زۆرىش لاشەى مردوو ھاويشتراوتە نيو ئا و رووبار، (گلگامش) كە دەچيټە (خاكي ژيان) بە (ئوتونا-بشتم) دەلي: «ئەوتەتا من لەسەر شوورەكانەو سەير دەكەم، لاشەى مردوو دەبينم كە سەرئاو كەوتوون» (۱۳۳، ص ۱۹۸). ئەو دەى كە گلگامش بەچاودەيدى، بەواقىيع بەسەر (تەمووز) دەهات: «لەو سەروشەدا ئەو سەرنج رادەكيشى كە تەمووز لەخاكدا ناشاردريټەو، بەلكە لاشەكەى فري دەدرىتە نيو ئا» (۱۲۶، ص ۴۳) ئەو لاشە فرىدانە نيو رووبار و ئاوه تا ئىستاش لاي هەندى ھۆزى ھىندى ماوه و مردووەكانيان داوتنە ناو رووبارى (كنج).

ئەگەر ئا ھىماى زىندووټى و ژيان بى، ھەر بەو مانايەش لاشەى مردووەكانيان تىھاويشتى، ئەوا ئاگرىش بى بەش نەبوو لە لاشەى مردوو: «رۆمانىيەكان ھەر زوو بەزوو لاشەى مردووەكانى خويان دەسووتاند، بۆ ئەو دەتەواوى لەنىوى بەرن» (۱۱۱، ص ۱۴۲) ئەو مردوو سووتاندنە لەسەردەمىتياكى كۆن لەدەورو بەرى دەريابەى (چىچست- ورمى) مەزدا پەرسەكان ئەوانىش مردوو خويان سووتاندوو، مووغەمادەكان كە مەزداپەرسە بوون: «مردووەكانى خويان لەجىگايەكى تايبەتدا دەسووتاند، ئەو خۆلەميشە جىماوى دار و چىلەكەبە كە لاشەيان لە نيو ئا دەسووتاند، بەپيى داب و نەريت كەسانى مردووەكە قاپ و گۆزەى گل يان مسبان دەھاويشتە نيو ئاگرەكە و نەرمە خۆليان بەسەر خۆلەميشەكە دادەکرد» (۴۲، ص ۱۵۴) ئەم مردوو سووتاندنە ھەر ئەمرو لاي زۆر ئايىن و ئايىنا ماوه لەوانە ھەندىكە لە ھىندىيەكان و ھەندىكى تر.

جگە لەم جۆرە ناشنەى كە باس كرا، جۆرى تىش ھەبە، يەكئ لەوانە، مردوو خستە بەردەمى بەلندە كىنوى و گۆشت خۆرەكانە: «ئەو نەرىتە كە دارمەيت لەبەردەم بەلندەكانا دائەنن - ئەو ھەش لەدواييدا بوو بە ياسايەك لەياساكانى زەردەشت، لەناو ھۆزە ئىرانىيەكاندا باوى پەيدا كەرد» (۲، ص ۵۱۶) ھەر ئەو نەرىتە لە سەردەمى ساسانىيەكانىش پەيرەو كراوه «لە سەردەمى ساسانىيەكاندا ئەو دەو ھەردەم تەرمەكەى لە شوټىكدا دائراوه بۆ درندە و بەلندەى كىنوى گۆشت خۆر تا ھەموو گۆشتەكەى بخۆن و پاشان تەنيا ئىسكى مردووەكە لەتاقىك يا لە چاليكدا كە لەسەر گابەردەكاندا دۆزراو تەو، دەشاردرايەو، ئەو چالە پيى دەوترا (ئستودان)،» (۲۱۴، ۱۰، ل ۱۰۵) ئەم گۆشت و ئىسك لىكردنەو بەشىوئەكەى تر لاي (بۆرۆرۆ - Bororo) كان پەيرەو دەكرا، «مردووەكە لە گۆرټى كاتى دەشارنەو تا گۆشت دەپزى و ئىسكەكە رەنگ دەكەن و بەپەرى دەپرازىننەو و لەبەردەمى مالىكەيان ھەلى دەواسن و ھەموو ئەم رى و پەسمە بەئاو زەو دەكرى» (۴۸، ص ۱۲۲).

شتىكى تىش ھەبە كە لەگەل لاشە و گۆردا دەكرى، ئەويش ھىما و نووسىنە لەسەر گۆر و كىلەكاندا. (ئاشوور پانىيال) لەسەر گۆرى يەكئ لەپىاوەكانى كۆشكى خۆى دەقټىكى نووسىو ئاوا كەوتووتە دەست: «... با خەلكى ھەموو واز لەو بەيتن بەخراپە دەست لەو شوټىبەدەن، پىياوتىكى چاك و ئازابوو، ھەر كەسىك بىزارى بكات كە لەگۆردايە، پاشاى گەورەى لەمە بىزار دەبن، بەزەبى بەو كەسە ناكات كە دەبىتە ھۆى بىزارى» (۱۱۹، ص ۴۹۳) لەسەر زۆر گۆر و كىلى كۆندا دەستەواژە و نزاى ئاوا نووسراوه،

كە رىبوار لەو ناگادار دەكاتەو، دەسكارى گۆرەكە نەكات - كە زۆر جار گۆرەكان پە لەزىر و شتى بەنرخ بوون - ئەو ھەش بە دوعاى ئايىنى و ترساندىكى دەرونى دەمىردى.

ناشتن جگە لەبارە كۆمەلايەتسىيەكەى، وەك ئەركىتىكى ئايىنىش حسابى بۆ كراوه، ئەوانەى كە رى و رەسمى ناشتنيان بەجىتەپنراوه و كفن كراون، كەم گوناھترن لەباسى چىنەكانى دۆزەخ (ئىناس) دەبىنى ھەندىك بەسواری بەلەم دەپەرنەو، ھەندىكىش لىناگەرپىن سواری بەلەم بىن، دەپرسى ئەو چىيە؟ (سىبۆل) وەلامى دەداتەو: «ئەوانەى سواری بەلەم دەكرىن گىيانى ئەوانەن كە بەرى و رەسمى ئايىنىيەو كفن و گۆركراون، بەلام ئەوانى تر ئەوانەى نەناشتراون، ناتوانن لە رووبار بىپەرنەو، سەد سالان لەرووى خويان دەدەن و لەسەر قەراغ دىن و دەچن و دەپارىتەو، تا دواجار دەپەرنەو» (۱۱۶، ص ۳۶۸) ئەو دەى گرنگە رى و رەسمى شارەندەو مردوو وەك چاكەى خۆى بۆى حساب دەكرى. نەشاردەو ھەشى وەك خراپە و بەدى و سزاى بەدواو بە ھەر بۆبە ئەوان بەدەن بەپاك راگرتن و ھەولدانى پاك كردنەو ھەيان بە ئەركىتىكى ئايىنى دەزانى..

ئەگەرچى بەپىچەوانەى ئەم رايە زەردەشتىيەت تەن بەپاك نازانئ و دەلي «چونكە بەدەن نىوئەندى پىسىيە، بەخاك سپاردنى جايز نىيە» (۵۲، ص ۱۸۲) ئەك ھەر ئەوئەندە نابى بشسووتىرى چونكە ئاگر ئالوودە دەكات.

۲-۳-۲- شىنگىرپى:

ماوئەكەى زۆرى وىست تاوئەكو مرۆف ھەستى بەمەترسىيە مردن كەرد. مردن بەماناى لىكداپران و جىباونەو ھەى خۆشەويستان، ئەو لىكداپران و يەكتر نەبىنىنەو، بى كارىگەرى نەبوو، لەزۆر رووودە مرۆف، ھەولئى دا چارەسەرى ئەم مردنە بكات، يەك لەو ھەولانە گەران بەدواى نەمرى بوو، يەككىكى تر لە ھەولەكان خۆگوجانندن بوو لەگەل واقەى مردن، كە ئەمەيان پشتى بەبىر و باوئە ئايىنىيەكان بەست. ھەولئىكى تر كە دەتوانن بەكاردانەو ھەكە كاتى سۆزى دابنىن، ئەو ھەش شىنگىرپى و تازىيەبارىيە. كە كەسوكارى مردوو بۆ مردووەكەى دەكەن، چونكە لەسەر قەسەى دكتور (خەليل سەعيد): «مەرگ ھەر لە چەرخى مرۆفى يەكەم كارىگەرى لە ژيانى كۆمەلايەتى مرۆف كەردو، مرۆفى سەردەمى چەرخى بەردىنى كۆن واى لىكدايەو كە جۆرە پەرىنەو ھەكە بۆ ژيانى ئەو دنيا، بەم شىوئە، بەشىوئەكى ناراستەو خۆ مردنى رەت كەردو، بەلام مرۆفى چەرخى بەردىنى نوئى باوئەرى بەزىندوو بوونەو ھەى مردوو ھەبوو، ھەر بۆبە ھەندى كەرسەستە و نامىرى لەگەل مردوو شارەدو» (۱۲۳، ص ۱۱۹) ئەو ھەى لىرە مەبەستە بىر كەردنەو ھەى مرۆفى ئەو سەردەمانەى لە مردن و گۆرانى لىكدانەو ھەى مردن، بەو ھەى مردوو زىندوو دەبىتەو ھەى ھەيان نا؟ لەھەردوو باراندا مردنى مردوو كارىگەرى بەسەر سۆز و دەرونى كەسوكارە جىماو ھەكەى ھەبوو، ھەرچەندە، ئەم كارىگەرىيە، لە سەردەمىكەو بۆ سەردەمىكى تر و، لە كۆمەلگايەكەو بۆ كۆمەلگايەكى تر دەگۆرئ؛ بەلام ھەرچۆن بى كارىگەرى سۆز و دەرونى، كەسوكارى مردوو وا لىكردو، كە فرمىسك برىژن و دلگراىى خويان بەزۆر شىوئە دەبرن.

ئەوئەدا دايك و خوشىكى (ئەسفەنديار) كە ھەولئى مەرگى ئەو پالەوانە دەبىسن سەيركە چى دەكەن:

«سهرکۆت و پیتخواس به غار چوونه پیتخواسی جه نازکه‌ی، روویان خسته سهر سمی ئه‌سپی ره‌شی ئه‌سفه‌ندیار و تووک و نزیان له گوشتاسپ کرد، خه‌لکه‌که یه‌خه‌ی خۆیان دادپی و به‌ده‌وری ئه‌سفه‌ندیاردا په‌رت بوون، پیاوان خۆیان له خاک و خۆل و هردا و قوره‌ سووریان له‌نیو چه‌وانی خۆیان هه‌لسووی و به‌چاو خۆنییان باراند» (۵۲، ص ۳۶) شینگێری زۆرجار به‌نازاردانی -خود- ته‌واو ده‌بی، واته‌ که‌سه‌وکاری مردوو به‌زۆر شتیوه‌ نازاری خۆیان ده‌دن، ئه‌م خۆ نازاردانه‌ هه‌ر له‌ زووه‌ په‌یره‌و‌کراوه، له‌نیو-سک-ه‌کان وا باو بوو: «ئه‌ندامانی هۆز پاش ئه‌وه‌ی که‌می‌ک مووی سه‌ری خۆیان ده‌پری، به‌گریانه‌وه‌ دوا‌ی جه‌نازه‌ ده‌که‌وتن و بازووی خۆیان بریندار ده‌کرد و تیریان له‌ده‌سته‌ چه‌پی خۆیان گیر ده‌کرد» (۷۱، ص ۷۰-۷۱) ئه‌م شینگێرییه‌ خۆیناوییه‌ مرۆف له‌ زۆر سه‌رده‌م وه‌ک هۆبه‌ک بۆ ده‌رپینی کاربگه‌ری مردوو غه‌مباری مردوو لێمردوو‌ه‌که‌ په‌نای بۆ بردوو‌ه‌.

هه‌تا مردووش مه‌زنتر و به‌ناو و ده‌نگ و لێهاتوت‌تر بی، شینگێرییه‌که‌ گه‌رمتر بووه‌.

ئه‌و شینگێرییه‌ هه‌ر ته‌نیا کاری مرۆف نه‌بوو، به‌لکه‌ خواوه‌نده‌کانیش ده‌گریان و خۆشه‌ویسته‌کانی خۆیان ده‌لاوانده‌وه‌، -ئانات-ی خوداوه‌ند به‌م شتیوه‌یه‌ شینگێری بۆ به‌عل ده‌کرد: «له‌و فرمی‌سکانه‌ی که‌ خه‌لکه‌ ئیسمانداره‌که‌ی تۆگارین ده‌یان‌پشت، هه‌رکاتێ بیریان له‌چاره‌نوسا ناخۆش و پر غه‌می به‌عل ده‌کرده‌وه‌، به‌چه‌په‌لۆکان سه‌رو رووی خۆیان ده‌کو‌تیه‌وه‌، چونکه‌ ئه‌و له‌پینا و مانه‌وه‌ی ئه‌وان خۆی کرده‌ قوربانی، له‌خۆوه‌ ئه‌م فییداکاریه‌ی کرد» (۴۵، ص ۹۸) گلگامش، گلگامشی پالنه‌وان و دووبه‌ش خوداوه‌ند ئه‌ویش شینگێری ده‌کات، ئه‌وکاته‌ی (ئه‌نکیدۆ) نه‌خۆش ده‌که‌وی ئه‌و نه‌خۆشیه‌ش پاش بیینی خه‌ونه‌که‌، ئه‌و خه‌ونه‌ی پیتخاسییه‌ی مردنه‌! له‌ خه‌ودا ئه‌نکیدۆ بالنده‌یه‌کی شووم که‌ جینه‌جۆکی وه‌ک هه‌لۆ تیز بوو، ئه‌نکیدۆ رووت ده‌کاته‌وه‌ و به‌و په‌نجانه‌ هه‌ناسه‌بری کرد و برییه‌ ئه‌و جیگا و ماله‌ی که‌ که‌سی لێناگه‌ریته‌وه‌. پاش ئه‌و خه‌ونه‌ ئه‌نیکدۆ دوازه‌ رۆژان به‌نه‌خۆشی له‌نیو جیگادا ده‌که‌وی، ئه‌نکیدۆ خه‌می ئه‌وه‌یه‌تی وه‌ک پالنه‌وانی‌ک له‌مه‌یدانی شه‌ریدا نامری، چونکه‌ ئه‌و لای وایه‌ هه‌رچی له‌ شه‌ری بمری پیره‌زه‌، هه‌ر ئاواش قسه‌ له‌گه‌ل گلگامش ده‌کات، پاشان گلگامش روو له‌ هه‌فالی خۆی ده‌کات و ده‌لی:

«هۆ(ئه‌نیکدۆ) دایکاته‌ په‌زکی‌قییه‌ و بابی ته‌ که‌ری هۆقه‌، /

تول به‌ر شیرێ که‌ریت هۆقی مه‌زن بویی» / (۱۸، ل ۹۷).

پاش ئه‌وه‌ی گلگامش خۆزگه‌ی ئه‌وه‌ ده‌خوای شین و گریان له‌سه‌ر ئه‌نکیدۆی به‌رده‌وام بی، داوا له‌ ژن و مندال و پیره‌میردان ده‌کات بۆ ئه‌نکیدۆ بگریی، داوا له‌ ئاسمان و زوی و عه‌رد و رووبار و دارستان و شیر و پلنگ و هرچ و مامز ده‌کا بۆ ئه‌نکیدۆی بگریی پاشان خۆی ده‌ست به‌گریان و شینگێری ده‌کات به‌م شتیوه‌یه‌،

«ژێوا(ئه‌نکیدۆ) یار و هه‌فالی من ئه‌ز دگریم.

ئه‌ز دل سوتی هاوار دکه‌م

ئه‌و بشری ب ته‌نشتا منقه‌یه‌ و هیتزا زه‌ندی منه‌

خه‌نجه‌را به‌ر شوتکا منه‌ و نقشتی یامن د پارتیزت

شار یا من خوشیا من جلێت چه‌ژنا من
شه‌یتانه‌ک که‌مباخ هات و ئه‌و ژ من دزی
هۆ یار و برایی بچوک
من به‌رده‌که‌ری هۆقی ل زیران
من پلنگ گرتن ل ده‌شتان

«ئه‌نکیدۆ» هه‌فال و برایی منی بچوک» (۱۸، ل ۹۸) گلگاش زۆر به‌خۆیی و به‌ئه‌نکیدۆدا هه‌لده‌لی، که‌ دواجار هه‌ست ده‌کات دلی (ئه‌نکیدۆ) لێنادا و مردوو، ئیستر ئه‌و پالنه‌وانی و ئازا وه‌ک بووک بۆ زاوی بگریی ئاوا له‌خۆی ده‌دا:

«ده‌ست پیتکه‌ وه‌کو شیری ل دورا وی نره‌ نرکه‌

هه‌ر هات و چول به‌رجه‌ی دنیری وی

پرچا خۆ ده‌هه‌لکیشا و ده‌هه‌قیته‌ سه‌ر ئه‌ردی

جلیت جوان د دراندن ده‌هه‌قیته‌ مه‌چکو پیسن

هه‌ما تیریژا روناھی یا سپیته‌ی دیار بو گلگامش رابی» (۱۸، ل ۹۹).

پاشان گلگامش بانگی ژیری‌نگه‌ر و په‌یکه‌رتاشان ده‌کات تا له‌ژیر و زیو و لازوهردی په‌یکه‌ریک بۆ هه‌فاله‌که‌ی دروست بکه‌ن. پاش ئه‌وه‌ جارێکی تر گلگامش داوا له‌ خه‌لک ده‌کات تازییه‌ی بۆ دا‌بنین و شینی بۆ بگریی.

«ئه‌ز دئ ب خۆژی (پشتی ته‌فه‌ شتیرن ل بن ئه‌ردی) دئ پرچا خۆ درێژکم

که‌قلی شیری دی کم به‌ر خوو دئ که‌قم چولنی / (۱۸، ل ۹۹)

گلگامشی پالنه‌وان و پاشا و دووبه‌ش خوداوه‌ند، به‌م گه‌رمی و توندیه‌وه‌ ئاوا شین بۆ ئه‌نکیدۆی هه‌فالی ده‌گریی، شینگێرییه‌کان له‌ توندی و گه‌رمیدا وه‌کو یه‌کن، ئه‌گه‌رچی هه‌ندی جار شتیوه‌که‌یان ده‌گۆری. ئه‌م جاره‌ با‌یزانین دایکی‌ک چۆن به‌دوا‌ی کوره‌که‌یدا ده‌گه‌ری، ئه‌و گه‌رانه‌ی له‌ ته‌راتیلی که‌نیه‌ی کاتۆلیکی ئاوا‌ی به‌رجه‌سته‌ کردوو: «ده‌روا ده‌گری و ده‌نالی، ده‌سته‌کانی هه‌لده‌شه‌قیته‌ی رووه‌ سپیه‌کانی خۆی ده‌رپیته‌وه‌، به‌چاوه‌ ره‌شه‌کانی فرمی‌سکان داده‌بارین، له‌ دلدا ئاخا‌ن هه‌لده‌کیشی، به‌ریتگادا ده‌روا و به‌دوا‌ی کوره‌که‌یدا ده‌گه‌ری» (۱۲۶، ص ۴۹).

ئه‌گه‌ر ئه‌م شینگێرییه‌ی که‌ باسکران تا ئیستا له‌سه‌ر جه‌نازه‌ی مردوو له‌ کاتی مردنی خۆشه‌ویستندا بووبی ئه‌ی له‌ سالۆژی مردنی شا و خۆشه‌ویستان چی ده‌کری؟! «له‌ یه‌که‌مین سالۆگه‌ری پیتشه‌وا‌ی کۆچکردوو، داب و نه‌ریت وا بووه‌ که‌ په‌نجا که‌س له‌ پاسه‌وانانی ئه‌و، وه‌ک خزه‌مه‌تجیه‌کانی له‌سه‌که‌ نازاده‌کان بوون، به‌هه‌بیه‌ته‌وه‌ سواری ئه‌سپانیان ده‌کردن و ده‌یانکوشتن، پاشان لاشه‌کانیان پاک ده‌کردنه‌وه‌ و به‌ریکی باریان ده‌کردن، ئه‌سپه‌ کوزراوه‌کانیشیان به‌زین و لغاو و چه‌که‌وه‌ ته‌واو له‌میل ده‌دا و به‌شتیوه‌ی با‌زنه‌یی له‌ده‌وری گۆر و گرده‌که‌یان داده‌نان» (۷۱، ص ۷۱-۷۲) سه‌یر له‌وه‌دا‌یه‌، ئه‌گه‌ر له‌کاتی

مردنی پاشاکان دست و پتوهنده کانیان له گهڙ ژبنده به گۆر ده کردن، که چی لیره له یادی سوورانه وهی سالییک به سه مردنی پیتشه وا، په نجا سواری نازا به ئه سپه وه ده که نه قوربانی، قوربانیه کانیس به هه موو ناگاییه وه ئه م گیانفیداییه قبول ده که ن.

که تا ئیستا شینگیریه کان، به م شتیه توند و خوتناوییه بوو که بینیمان. ئه وا هۆز و نه ته وهی واش هه ن که ته واو به پیتشه وانه ی ئه م شینگیریه هه لسه ووت ده که ن و به شتیه یه کی تر مردوو به رێ ده که ن: «رێ و ره سمی Yucca ییه کان بۆ خه لکی (Uitito به مانای چه ژنی مردوو انه. ئه و چه ژنه له کن هۆزی Shipaya به سه ما و هه لپه رکی و خۆشی بۆ مردوو ان به رتیه ده چی، چه ژن شه وانه هه فته یه ک به رده وام ده ب، به ئاواز و سازی ئایینی، گیانی مردوو ده کان له شتیه ی پیاو چاکان و پیاوانی ده مامکداری هۆز بۆ سه ما و خواردنه وه دینه نیو که س و کاره کانیان» (۴۸، ص ۱۲۲). ئه و رێ و ره سمی مردوو به رتیه کردنه، چ به شتیه شینگیری و باره خوتناوییه که ی، چ به شتیه ی به ئاسایی و هر گرتنی مردن و چ به شایی و هه لپه رکی مردوو به رتیه کردن، له ئه فسانه کانداس باس کراوه، ئه و باس کردنه ی ئه فسانه له واقعی ژبان به دوور نییه: چ له رابردوی ژبانی نیو کۆمه ل چ له داب و نهریتی ئه مرۆی مرۆف، ئه م رێ و ره سمانه ئیستا هه ن، ئه گه ر گۆرانیکی به سه ردا هاتین، ئه وا ریشه کۆنه که ی هه ر ماوه ته وه، گریان و له خۆدان و به خه درین و روو رینه وه و جل ره ش کردن و ریش به ردا نه وه و پرچ رینه وه ی ژنان و قوربانی بۆ کردن و رێ و ره سمی سێ رۆژه و حه وت رۆژه و چله و چه ژن و ساله وه ختان، له نیو هه ر نه ته وه و له نیو هه ر ئایینی کدا به شتیه یه ک به رپه وه ده کری. هه ر ئه م واقعه ی نیو کۆمه لیشه، ئه فسانه به زمان و شتیه ی خۆی باسی ده کات و ده یگرتیه ته وه. ئه گه ر هه ندی جار کاری نیو ئه فسانه مان زۆر لا سهیره! ئه و له واقعه شدا کاری ئاوا سهیره هیه.

۲-۳-۲- به هه شت و دۆزهخ:

له و رۆژه وه مرۆف باوه ری ئایینی پهیدا کرد، ئایین له گه ل خۆی مانای تایه تی بۆ زۆر شت هینا، له ش و گیان، دنیا و قیامه ت، ژبان و مردن، حه لال و حه رام، چاکه و خراپه پاداشت و سزا به هه شت و دۆزهخ. ئه م به هه شت و دۆزه خه ش مرۆف به زۆر شتیه بیر لیکر دوه ته وه و هینا و به تیه به رچاوی خۆی، هه ندی جار له سه ر زه ویدا به دوا ی گه راوه، هه ندی جاریش له ئاسمان، جاری واش هیه، له ژیر زه وی. به هه شت و دۆزه خ له هه ر جیگایه ک بووبن، له شتیه و باسکردندا هه روه کو یه ک بووه. به هه شت له پاداشتی چاکه و ئیمانداریه وه مرۆف به ده سستی دین و خودا پیتی ده به خشی، دۆزه خ له ئه نجامی خراپه و به دکرداری وه ک سزایه ک مرۆف پیتی ده گات. زۆر جاریش جیگای ناوه راست هیه، جیگای ئه و که سانه به که چاکه و خراپه یان به رامبه ره.

له باوه ری هیندییه کان، جیهانی سه روو (سه فهرلۆک) ی پنی ده لێن واته به هه شت، هه روه ک جیهانی خواروو (ناگلۆک) ی پنی ده لێن، که جیگای مارانه واته دۆزهخ. به لام، جیهانی ناوه راست که ئیمه تیه دا ده ژین پیتی ده لێن (ماده لۆک) ئه م جیهانه جیگای چاکه و جیهانی خواروو جیگای سزایه: «که سانی که نه توانن بۆ به هه شت سه رکه ون، یان بۆ دۆزه خ دابه زنه خواره وه جیگایه کی تریان هیه که (ته رجه کلۆک) ی

ناوه، ئه و جیگایه پره له رووه ک و گیانداریه به سه ته زمان که گیانی کراسگۆرین له نیو ئه و اندا دی و ده چی، تا به زنجیره له نمرترین ئاست که رووه که بگاته به رزترین ئاست. که ده بیته خاوه نی هه ست و پایه، که پایه ی مرۆفه» (۳۶، ص ۶۵) هیندییه کان له سه ر ئه و باوه رن که هه ر گونا هتیک دۆزه خی خۆی هیه، له کتییی (بشن پران) باسی هه شتا و هه شت هه زار دۆزه خ ده کات. بۆ نمونه: «که سه ی که درۆ له گه ل یه کی کدا بکات، یان شایه دی به درۆ بدات، یان که سه ی یارمه تی ئه م دووه بدات، یان که سه ی سووکایه تی به خه لک بکات، ده چیته (رورو) که یه کی له دۆزه خه کانه» (۳۶، ص ۶۶) ئه م دۆزه خه ش له سه ر قسه ی (سوقرات): «بلیسه ی ناگری لنی هه لده ستی».

ئه گه ر له باوه ری هیندییه کان باسی دۆزه خمان هه لپه ژارد، با له (ئه فسانه ی به هه شت) یش باسی به هه شت بگوتینه وه ئیره، که باسی (به هه شتی ده یله موون) ده کات:

«له و سه رزه مینه هیتشتا ژبان پهیدا نه بوو بوو

له ده یله موون قه له ره شکه قاره یان لیه نه ده هات

که له شتیر بانگی که له شتیرانه ده رنادات

شتیر که س ناکوژی

گورک به رختیک ناخو

سه گ پارتیرگاری له کاره بزنان ناکا

چاوتشه گرتوو نالی من چاوتشه مه

سه رتیشه گرتوو نالی من سه رتیشه مه

پیره ژن نالی من پیره ژنم

پیره میتیرد نالی من پیره میتیردم» (۴۵، ص ۲۳)

ئهمه ش نیشانه ی ئه و په که له و به هه شته، وه ک هه موو به هه شته باسکراوه کان گۆران نییه و زه مه ن راوه ستاوه، ئه و به هه شتی ده یله موونه ش (ئه نکی) خودا وه ند و هاوسه ره که ی بۆ ئه وه دروستیان کردوه تا وه کو ژبان له وئ له دایک بیتی.

ئیستاش با باسی به هه شت و دۆزه خ له (ئارداو ویراف نامه) ی (۱۲-*) زه رده شتییه کانه وه به خوازینه وه که ئه ویش (میعراج) تیکه به نیو به هه شت و دۆزه خدا.

۱- به هه شت

باسی به هه شت له نووسراوی ویرافی پیرۆز (۱۳-*) ئاوا هاتووه، (ویراف) وه ختی له جیهانی به رچا و ده چیته به هه شت و دۆزه خ و چینه جۆرا و جۆره کانیان ده بینتی.

یه که م: چینی ویراف له چینی (ئه ستیره کان) ه که «له وئ پیتشواری له بییری چاک ده که ن» (۵۲، ص ۱۰۱) که له م جیگایه -گیان- ده کان وه ک تیشکی ئه ستیره کان گه شاوه ن. له چینی دووه م: واته چینی (مانگ) ه، لیره -گیان- تیک هه ن «پیتشواری له گفتاری چاک ده که ن» ئه مانه جیگایان له به هه شته و

«تیشکیان وهک تیشکی مانگ وایه». چینی سسیهه: چینی خۆزه، لیره کاربه دهستانی چاک، که به باوه په ره کاره پر زهحه ته کانی خۆیان نه نجام داوه، پاداش ده کرین. چینی چواره م: چینی به هه شتی به رینه، لیره (به هه من) واته «ئه ندیشه ی چاک» پیشوازی لی ده کری و دهیسه نه خزمهت ئاهورامه زدا. پاشان ویراف دهر در پته جیگای جۆراو جۆر، ئه وانیه که ده ستلابوون و ئه وانیه که به ئیمانیه وه فرمانی زهرده شتیان به جی هیناوه، ئه و ژنانیه که هاوسه ری چاک و وه فاداریوون و پزیزان له میترده کانی خۆیان گرتوه، هه ره ها ویراف چوه سه بری جیگای جووتیار و کاسیکار و ئه و که سانه ی که ئه رکی خۆیان به چاک به جی که یاندوه، جیگای شوانان، کیخویان، ماموستایان، پیاوانی ئایینی و ناشتی خوازان، هه موو ئه مانه له سه ره فرشی جوان به خۆشیییه وه ده ژیان.

لیره دیاره به هه شتیان چین چین و پله پله یه، که هه رجیگایه و بۆ که سیکه که چاکه که ی ئه و نه ده ی لیده وه شتیته وه.

۲- هۆزه

پاش ئه وه ی (ویراف) له سه بری به هه شت ده گه پته وه، ده بیسه سه ره (پردی دۆزهخ = پردی چینود) بۆ ئه وه ی ئه نجامی به دکاران ببینی، ئه و به دکاران له سه وه ی به که می پاش مردن ئه و نه ده ی ته مه نی مرۆفکی نازار چه شتوو نازار ده چیژن، له سه ره پرد و به رده می دۆزهخ پیسه ژنیکی ناشیرین که به رجه سه بووی (ویژدان) ی که سی به دکاره رته بری ویراف ده کا و به نیتوان جیگا کانی (بیری خراب، قسه ی خراب، کرداری خراب) دا ده چیتته نیتو دۆزهخ؛ «لیره تووشی سه رما و گه رمایه کی توند ده بی، تاریکیه ک ده بیته که هینده چ و تاریکه که ده کری به ده سه ت بیگری، بۆن بۆگه نیسه ک هینده تونده که ده کری به کپرد بیسری» (۵۲، ص ۱۲) پاشان ویراف چاله ترسناکه کانی دۆزهخ بیسی، له و چاله خه لکانیک به شتییه کی و به سه ریه کدا په سترابوون و له ژیانیکدا بوون که هی ئه وه نه بوو ته حه مول بکری، له گه ل هه موو ئه وه شه وه ئه و خه لکه ی دۆزهخ و ده زانن که ته نیان، زه مه ن هینده له سه ره خۆ ده روا، پاش سه رۆژ و ده زانن که (قۆناعی نۆ هه زار ساله) (۱۴-*) به سه ره چوه. هه موو جیگایه ک په له ئافه ریده ی به ترس، وای دینه به رچاو که له گه وه و گرانیدا ئه و نه ده ی کیوتیکن. ئه و ترسناکه گیانی گونا هکاران ده درن و ده بیسه، ئه و به ده بخت و بیچاره له نیتو به فر و بارانی زۆر و گه رمایی ناگری سووتینه ر و بۆن بۆگه نی توند و به رد و خۆله میتش- دا نازار ده درین. هه ر گیانه و به قه د خراپه کانی خۆی سزا ده درن.

دوو نمونه له نازاری تابه ت:

یه که م: «فه زمانه وایه کی دل ره ق له و نیتو هه لئواسرابوو، په نجا دیو به رده وام له پاش و پیش به ماری عه جوول لیبیان ده دا- هوگ ۱۷۳» (۵۲، ص ۱۰۳).

دوه م: «پیاویکی که له کرین و فرۆشتندا فیلی له ته رازوو کردبوو ناچاران ده کرد به رده وام خۆل و خۆله میتش به ته رازوو بکیشی و بیانخوا- هوگ، ۲۷۲» (۵۲، ص ۱۰۳).

چیرۆکی به هه شت و دۆزهخ له نیتو ئه فسانه و ئایینه کاندایه چیرۆکیکی درپژه، له ئه فسانه و ئایینی هه موو زه مه نییک و هه موو میله تیکدا هه یه، هه ر ئه مه شه وای کردوه که مرۆف هه ر له زوه وه، به هه شت به و

خۆشی و جوانیییه وه، دۆزهخ به و ناخۆشی و پر ترسییه وه له زه نه و ئیمانیدا جیگیر بی.

هه ر ناشیرینی و ناخۆشییه کانی مردن و بی ده سه لاتی مردوو له نیتو گۆری ته نگ و زه حمه تی و ئه سه ته می په رینه وه ی سه رده می تیژی شمشیری پرد و گران به ده سه ت هینانی خۆشییه کانی به هه شت، وای له مرۆف کردوه، هه ر له زوه وه به دوای ریتگا چاره یه کدا بگه ری که خۆ له م تاقیکردنه وه پر زه حمه ته بدزیته وه یه کتی له م ریتگا چارانه ش گه رانه به دوای نه مریی و هۆیه کانی نه مری- دا.

۲- ۴- ۱- خۆدا و (خۆه او نه د):

ئایین و ئه فسانه به بی- خۆدا و خۆدا وه ند- نابن، مرۆف له سه ره تای چاو و می شک کرانه وه ی، له سه ره تای ئایین و ئه فسانه و زانستییه وه به دوای -خوا- دا گه راوه، زۆر شتی به خۆدا زانیسه و په رستویه تی، زۆر ئایین و باوه ری گۆرییه، به و ئایین و باوه ر گۆرییه زۆر -خۆدا و خۆدا وه ند- یشی گۆرییه، هه رچی له م بوونه وه رده دا هه یه، هه رچی به رده ست و به رچاوه، هه رچی خه یال پیتی ده گات، رۆژانی مرۆف کردویه تی به- خۆدا و خۆدا وه ند- ی خۆی و کرنۆشی بۆ بردوه، ئه و شتانه ی جوان بوون و خۆشی ویستوون و پیوستی پشیمان بووه، ئه وانیه ناشیرین بوون و رقی لیبیان بووه ته وه و لیبیان ترساوه، هه مووی په رستوون، له پشیمان و ئه و -خۆدا و خۆدا وه ند- انه ئاره قه و خۆینی زۆری رشتوو، قوربانی زۆری داوه، خۆین و گیان و سه رومالی زۆری کردوته قوربانی. هه ر بۆیه ئه وه موو خۆدا و خۆدا وه نه ده ی که مرۆف به درپژایی میژوو له پانایی زه ویدا په رستوونیییه تی نایه نه ژماردن.

پیوستی. خۆدا و خۆدا وه ند- بۆ ئایین و ئه فسانه، وه ک پیوستی- گیان- بۆ له ش وایه چۆن ئه گه ر گیان نه بی، له ش هیه چ هیز و جووله یه کی نامینی، ئاواش ئایین و ئه فسانه به هیزی (خۆدا و خۆدا وه ند) له گه رن و زیندوویتی به رده وامیان هه یه، چونکه -خۆدا- نه ک هه ر بۆ خۆی هیزیکی کاریگه ره! به لکه هه ر خۆدا هیز ده دا به هه موو شته کانی تر به هیزی چاک و خراپیه وه، ئه وه نه ک هه ر هیزه گیانله به ره کان، به لکه مردوو و بی گیانه کانی، له سییه ری ئایین و ئه فسانه دا مانا و بوونیان له خۆدا و خۆدا وه نه وه یه، سه ره رای مرۆف، مرۆفی هه موو قۆناعه کانی ژبان هه میسه و به رده وام پیوستیان به خۆدا و ئایین هه بووه.

که ده لیبین مرۆف، نابی وای بته به رچاو که هه موو مرۆفایه تی به یه ک پارچه یی و یه ک باوه ری قۆناعه کانی رۆژگار و ئه و میژوووه دوور و درتزه یان بریوه. به لکه هه ر شوینه و به پیتی تابه ته ندی خۆی به جیا له وه ی تر ئایین و خۆدا وه ندی خۆی ناسیوه، له وه ش زیاتر زۆر جار له یه ک ولات و له یه ک شار هه ر یه ک میله ت دوو ئایینی جیا و دوو خۆدا وه ندی جیا یان هه بوو. ئیستاش هه ر وایه هه ر ئیستا له نیتو کورد ئه گه رچی ئایینی سه ره کی- ئیسلامه تییه، به لام هه ر له نیتو میله تی کورد ئایین و ئایینزای تر زۆرن، خۆ ئه گه ر باسی هه موو میله ته جیا کانی کوردستان بکه ین ئه و ژماره ی ئایین و ئایینزاکان زۆر زۆتر ده بی.

ئیستاش هه ندی له و خۆدا و خۆدا وه ند- انه به سه ره ده که یه وه، که هه ریه که و له هه وارێک و رۆژگاریک مرۆف به دلی پرتس و خۆشه ویستییه وه په رستوونیه تی.

زۆری زاناکان ده‌لین گیانپه‌رستی ئایینیکی په‌کجار کۆنه و مرۆڤ هەر له‌زوه‌وه گیانی په‌رستوه، جا ئه‌و گیانه، گیانی پیروزی که‌سه پیروزی و شته پیروزه‌کان بووین، یا ئه‌وه‌ته، گیانی به‌دی و تاریکی و شته ناشیرین و به‌ترسه‌کان بووین. هه‌ربۆیه گیانی مرۆڤه‌ خوشه‌ویست و پاکه‌کانی په‌رستوه، گیانی به‌دی و دێو و لووتکه به‌رز و ده‌ریا قووله‌کانی په‌رستوه، مار و ئه‌جنده و سه‌گ و گای په‌رستوه، رووه‌ک و گول و داری به‌ردار و میوه و به‌ره‌میشی په‌رستوه و هه‌مووشیانی به‌خودا و خوداوه‌ند زانیوه.

دایکپه‌رستیش له‌و ئایینانه‌یه که‌ میژوه‌که‌ی بۆ رۆژانێکی زۆر زوو ده‌گه‌ریته‌وه، له‌ی که‌ه‌مین کۆمه‌لگای ئایینی کۆمه‌لگای دوو ئاوان: «که‌ له‌بۆاری ئایینی له‌دوا ئه‌لقه‌ی سه‌رده‌می بالیولیتی (۳۰۰-۱۰۰۰ پ.ز) هیزی خودای له‌سه‌ر شیوه و ماهیه‌تی میینه به‌رحه‌سته‌کرد، ئه‌ویش دایکه‌ گه‌وره‌ی ئه‌م بوونه‌وه‌یه» (۱۵۰، ص ۲۴) چونکه‌ میینه به‌هۆی مندال بوونه‌وه‌ وه‌ک چاوه‌گه‌ی ئه‌فرانده‌یی و فراوانی سه‌یر ده‌کرا، هه‌ر ئه‌و -دایک-ه‌ش به‌خوداوه‌ند ناسرا و له‌سه‌ر ئه‌و بناغه‌یه ده‌په‌رسترا: «خودای ئه‌و چه‌رخه (پیش میژوو) میینه بوو، پێیان ده‌گوت دایکه‌ خوا خودای فراوانی، ئه‌و خودایه‌یان له‌ شیوه‌یه‌کدا به‌رحه‌سته‌ کردوه به‌دوو ده‌ست مه‌مه‌که‌کانی خۆی گرتوه و شیریی خۆی ده‌به‌خش، واته‌ نعمه‌ت و فراوانی به‌ مرۆڤ ده‌به‌خش» (۹۲، ص ۳) ئه‌و دایکپه‌رستیه‌ی زۆر شیوه په‌رستان و زۆر جۆر پیروزی بوونی گرتوه‌وه، ئه‌گه‌ر له‌ هه‌ندێ په‌یکه‌ر مه‌مه‌که‌ پر شیریه‌کانی له‌ هه‌موو ئه‌ندامه‌کانی به‌ده‌نی زیاتر به‌رچاو خراوه، ئه‌وا هه‌ندێ جار ئه‌و گرنگی و پیروزییه‌ به‌ر ئه‌ندامی میینه‌ی دایک که‌وتوه، چونکه‌ جگه‌ له‌وه‌ی دایک وه‌ک پیکه‌اته هه‌موو ئه‌ندامه‌کان هیزی ئه‌فرانده‌یی تێدايه، ئه‌وا ئه‌و هیزی راسته‌وخۆ له‌و ئه‌ندامی میینه‌یه‌دايه، که‌ ژبان له‌ویوه‌ په‌یدا ده‌بێ و مرۆڤ له‌ویوه‌ دێته‌ ژبان.

پێشتر گوتمان مرۆڤ هه‌موو شته‌کانی ئه‌م بوونه‌وه‌یه په‌رستوه، له‌وانه‌ی له‌سه‌ر زه‌وی هه‌ن و له‌وانه‌ی له‌ ئاسماندان و، له‌وانه‌ی به‌چاو ده‌بیندین و له‌وانه‌ی به‌خه‌یال ده‌زاندرین، بۆیه په‌رستنی هه‌ریه‌ک له‌مانه‌ش مرۆڤ بۆ رۆژانی په‌رستنیان به‌لگه‌ی خۆی هه‌بوو، که‌ به‌لگه‌یه‌کی به‌هه‌یتر و به‌رده‌تری له‌ شتیکی تردا ده‌دۆزیه‌وه، وازی له‌وه‌ی پێشوو ده‌هینا و ده‌ستی به‌په‌رستنی شته‌ تازه‌که‌ کردوه ئه‌گه‌ر له‌دایک-دا هیزی فراوانی و ئه‌فرانده‌یی ده‌دی و ئه‌وه‌یه‌زه‌ش هۆیه‌ک بوو بۆ په‌رستنی ئه‌وا ئه‌و هه‌یتره‌ی به‌جۆریکی تر له‌ (پیاو) انیشی به‌دی کردوه، هه‌ر بۆیه‌ی له‌ دیتزایی میژوو زۆر -پاشا و پیاوی ئایینی- وه‌کو پیاو په‌رستراون. له‌ رۆژگاری کێشه‌ی نێوان مه‌سیحی و بت په‌رسته‌کان (بۆ هومیرۆس) ئه‌وی ناشرکرا کرد: «که‌ خوداوه‌ندی مه‌زنی بت په‌رسته‌کان مرۆڤ بووه، مرۆڤیکی راسته‌قینه، هه‌ر ئه‌وه‌ گۆراوه و بووه به‌ (بۆل) به‌ناوی بۆ هیمییه‌» (۱۵۶، ص ۱۵) هه‌ر له‌م باره‌وه‌ کابرایه‌کی وه‌کو (کلیمنت

ئه‌له‌سه‌که‌نده‌رانی) وه‌کو نامۆژگاری پیتی گوتن: «ئه‌وه‌ی ئیوه‌ ده‌په‌رستێ رۆژی له‌رۆژان مرۆڤ بووه» هه‌ندێ جار ئه‌و مرۆڤه‌ زۆر به‌ئاسایی و له‌نیو کۆمه‌له‌وه سه‌ره‌له‌ده‌دا و ده‌بێ به‌خوداوه‌ند (جیمس فریزه‌ر) ده‌لی: «بۆ ئه‌وه‌ له‌ هه‌یند په‌کی له‌ خواوه‌نده‌ مرۆڤه‌کان سه‌ره‌تا ژبانی خۆی له‌ لۆکه‌ چینه‌وه‌ ده‌ست پێکرد و په‌کیکی تر له‌ دارتاشیه‌وه» (۱۲۱، ص ۳۳۶) ئه‌وه‌ی لێره‌ جیتی سه‌رنجه‌ ئه‌و -مرۆڤ- پیاو-ه‌ کاسبکارانه‌ له‌نیو خه‌لگه‌وه به‌ ئاسایی ژباون و دوا‌ی بووین به‌ خوداوه‌ند و په‌رستراون. ئه‌و گۆراوی -مرۆڤ- پاشا- به‌خواوه‌ند له‌م به‌لگه‌ی خواره‌وه‌ چاکتر روون ده‌بیته‌وه، له‌ سالی (۶۶ز) شای ئه‌رمه‌نستان ده‌چیته‌ رۆم تا تاجی شاهی به‌ده‌ستی (نیرۆن) بنیته‌ سه‌ر، که‌ ده‌گاته‌ به‌رده‌می ئیمپراتۆر ده‌لی: «من هاتومه‌ته‌ لای ئیوه، به‌لێ هاتومه‌ته‌ لای خودای خۆم تابتپه‌رستم، به‌م شیوه‌یه‌ی که‌ میه‌ر ده‌په‌رستم، به‌م شیوه‌یه‌ ده‌بێ که‌ ئیوه‌ فه‌رمانتان له‌سه‌ر بێ، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئیوه‌ (چاره‌نووس) ی من و (به‌خت) ی من» (۵۲، ص ۱۲۷) ئه‌وه‌ی لێره‌ مه‌به‌سته‌ ئه‌وه‌یه‌ ئه‌وه‌ته‌ شا -پیاو-یک به‌ شا -پیاو-یکی تر ده‌لی تۆ خوداوه‌ندی منی و من هاتوم بتپه‌رستم. ئه‌گه‌ر شایه‌ک ناوا به‌شا بلێ، ئه‌دی بابایه‌کی بازاری و هه‌زار که‌ هه‌ر له‌ دووره‌ به‌شیوه‌یه‌کی ئه‌فسانه‌یی باسی شا ده‌بیسێ ده‌بێ، چی بلێ و چی بکا؟ چۆنی به‌رستێ؟ هه‌ر ئه‌و په‌رستنه‌ که‌ ده‌چیته‌ نێو چیرۆکان و که‌سایه‌تیه‌که‌: «که‌سایه‌تی نێو حه‌کایه‌ت خوداوه‌ند و باپیرانی رۆژانی زوون، ئه‌وانه‌ی هیزی به‌رده‌وامی زیندوویتییان تێدايه له‌نیوان خوداوه‌ند و مرۆڤدا» (۲۱۹، ۱۲، ص ۱۳) ئه‌و مرۆڤه‌ ئه‌گه‌ر هه‌ر ته‌نیا پاشا بێ به‌رستێ، ئه‌ی کاتێ پیاوی ئایینی و پاشا و نوێنه‌ری نێوان خودا و مرۆڤ سه‌رچاوه‌ی رزقی مرۆڤ بێ، مرۆڤی ئاسایی: «پاشاکان رۆژانێ ده‌په‌رسترا، نه‌ک هه‌ر ته‌نیا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی پیاوی ئایینی بوون، یان کاهن و نوێنه‌ری نێوان خوداوه‌ند و مرۆڤ، به‌لکه‌ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خۆیان خوداوه‌ندن و بابایه‌کن ده‌توانن ئه‌و هه‌یتر و فه‌ره‌ به‌به‌نده‌کانیان بدن، ئه‌و فه‌ره‌ی له‌توانای مرۆڤه‌کانی تردا نییه، ئه‌و مرۆڤانه‌ی داری مردنێن» (۱۲۱، ص ۱۰۰) ئه‌و خوداوه‌ندانه‌ی که‌ رۆژانێ ده‌په‌رسترا، وه‌کو ده‌رکه‌وت هه‌ر مرۆڤی ئاسایی بوون، ئه‌وه‌ته‌ ئه‌و -خوداوه‌ند- ه‌ مرۆڤه‌ -پاله‌وانه‌ ئاسایییه، بریندار ده‌بێ و له‌به‌ر ژانی برینه‌که‌ی هاوار ده‌کات: «کاتێ دیومیدیس خوداوه‌ندی جه‌نگ بریندار ده‌بێ له‌کاتی جه‌نگ، خوداوه‌ندی جه‌نگ له‌ حه‌ژمه‌تان هاوار ده‌کات» (۱۳۸، ص ۱۰۴) لێره‌ خوداوه‌ندی جه‌نگ بریندار ده‌بێ و وه‌کو مرۆڤ هاوار ده‌کات ئه‌وا له‌داستانی (ئه‌ترا-حاسس) له‌ باسی لافاو باسی جی‌اوازی و چینی خوداوه‌ندان ده‌کری. له‌ سه‌ره‌تای داستانه‌که‌ ئاوا ده‌ست پێده‌کا:

«کاتێ خوداوه‌نده‌کان وه‌کو مرۆڤ

کاربان ده‌کرد و رهنجیان ده‌دا و ماندوو ده‌بوون

(به‌لێ) ئه‌رکی خوداوه‌ندان زۆر گران بوو.» (۱۳۳، ص ۲۱۹) پاشان خوداوه‌نده‌ مه‌زنه‌کان کار و پێشه‌یان دا به‌شکرد و خواوه‌نده‌ بچکۆله‌کان، ئه‌رکی کارکردنیان که‌وته‌ سه‌رشان و ئه‌وانیش ولاتی خوداوه‌ندانیان له‌نیوان خۆیان دا به‌ش کرد:

«سالانی کارکردنیان دیاری کرد

له راده به در گران بوو. . ماوهی ۴۰ سال

زوریان چهشت به دست کاروه شه و رۆژ

بیتزارییان دهردهیری و شکاتیان ده کرد» (۱۳۳، ص ۲۲۰)

خوآونده چکۆله کان له کاتی کارکردن و زوی هه لکۆلیندا هانی به کترین ددها و ده پانگوت با دهنگی

خۆمان بگه بینه خوآوندهی مه زن، با وه زیر و راویژکاری ناگادار بگه بینه وه:

«با جهنگ رایگه بینه و ده دست به شه ر بگه بین

خوآونده گوتی له قسه کان بیان بوو

ناگریان له که رهسته کانی خوآون بهردا» (۱۳۳، ص ۲۲۱)

کاتی کۆده بینه وه بلیسه ناگره کان بیان به دهسته وهیه و روو له په رستگای (ئه نلیل) دهکن و کات نیوه

شه و ده بی، دهره ی په رستگای (ئی- کور) ده گرن، (ئه نلیل) ی خوآونده ناگای له م هه رایه نییه! به لام

(کال کالی) ی پاسه وان ناگاداره و ده ترسی و ده رگا کلیل ددها و بانگی (نسکۆ) ی په رده دار ده کات ئه ویش

خوآونده- پاشا- ناغا- ی خوآی له نیو نوینی نووستنی به ناگا دیتی و پیتی ده لئی:

«گه وره م په رستگاکه ت دهره دراوه

شه ر له ده رگاکه ت نزیک که و ته وه

هۆ ئه نلیل په رستگاکه ت دهره دراوه

شه ر گه بیسته به رده رگات» (۱۳۳، ص ۲۲۱)

خۆپیشاندان به رده وام ده بی و ئه نلیل روو له (نسکۆ) ی وه زیر ده کات و ده لئی:

«نای نسکۆ ده رگا به کلیل دابخه.

چه که که ت ناماده که و له پیشم راوهسته»

ئه نلیل چی ده لئی، نسکۆ تاوا ده کات و پاشان رووی تیده کا و ده لئی:

(گه وره م ئه وانه کوری خوآون

بوچی له کورانی خوآون ده ترسی؟» (۱۳۳، ص ۲۲۲) پاشان که ئه نلیل ده بیه وی هۆی ئه و شه ره

بزانی و نسکۆ ده نیتری و لیبیان ده پرسنی:

«کئی ئه و شه ره ی هه لگه یسه ناند؟

کئی ئه و دوژمنایه تی و جهنگه ی نایه وه؟» (۱۳۳، ص ۲۲۳)

خوآونده بچکۆله کانی که سوغره و بیگاری هیلاکی کردوون، هه موویان پیکه وه ده لئین:

«ئیمه هه موومان خوآونده ندان، شه رمان راگه یاند.

کاری زه حمه ت و باری گران ئیمه ی کوشت

کارمان گران بوو، بارمان گه وره» (۱۳۳، ص ۲۲۳).

۲-۴-۵- نه فراندنی مرۆف:

چیرۆکه که ده کیشی و هه تا خوآونده ندان هه موو له سه ر ئه وه ریک ده که ون، که مرۆف دروست بکه ن

و ئه و مرۆفه ئه رکی خوآونده ده کان بگریته ئه ستۆ و له جیاتی ئه وان کاربکات. (۱۵-*) بانگی (بعله) ی

خوآونده ده کن و خوآونده ی مندال بوون، داوای لئ ده کن:

«با خوآونده ی له دایک بوون قوربانیه ک دایینی

لئی گه ری (لولوی) مرۆف دروست بکات

تانیه هه لگری و کاری گران ی خوآونده ندان بکات» (۱۳۳، ص ۲۲۴).

دواجار ئه و مرۆفه دروست ده کن، که له جیاتی خوآونده ندان کار بکا و ئاره قه بریژی ئه وه ی له م نمونه

هینانه وه دا مه به سه زوری خوآونده ده کان و جوژی ژبانیه، که هه ر ته واو وه ک یه ک میلله ت دینه به رچاو

و پاشا و وه زیر و پاسه وان کاره که ریان هه یه، هینده هه یه، له جیاتی ئه وه ی بلئین «مرۆف» ده لئین

(خوآونده) خوآونده ی ئه و سه رده مانه ی کاریان ده کرد، وه ک داستانه که ده لئی، یان راستتر ئه و ده مانه ی

که خوآونده ده کان (مرۆف) بوون، وه ک له کار و گوته یاندا دیاره. ئه وه ته له سه رده می کلاسیکی کۆن

«ئه مبادۆ قلیسی فه بله سووف) که باسی خوآی ده کا و ده لئی: «من ئیستا مرۆف نیم، به لکو خوآونده ی

مه زنه و نامرم» (۱۲۱، ص ۳۴۵) به م شتیه وه له سه ری ده پروا و ده لئی: بچمه هه ر جیگه یه ک خه لک

ده ورم ده دن و ده مه په رستق، هه زاران هه زار دوام که وتن و داوای ریگا پیشاندانیان لئ کردم. ئه م خوآ

به خوآونده زانین و خه لک به دوام که وتن به لگه ی ئه وه یه، که له نیو عه وامدا خه لکانی وا له هه موو

سه رده مه یکه دا هه ن، ئه وه قبوول بکه ن! که ده کری خوآونده و هکو مرۆف له نیوانیاندا بژی. ئه وه ش

یارمه تیی ئه وه مان ده دات که ئه م هه موو خوآیبه ی سه رده می سۆمه ریه کان و سه رده مه کانی تر، به مرۆف

بزانی و ئه وان هه ش که به خوآونده ندان زانیون هه ره که ئه وان هه ن که له سه رده می کلاسیکیه ت داوی

ئه مبادۆ قلیس که و توون.

ئه و رۆژانه ی که خوآونده ده کان وه کو مرۆف له سه ر زوی بوون مرۆف ئاسا ده ژبان و ده مردن، ئه و هه موو

خوآونده به (دایکی خوآونده ندان) و (باوکی خوآونده ندان) نه بوون ئه و دایک و باوکه به پیتی هه ندی

باوه ر له ئاوه وه په یدا بوون پیش په یدا بوونی (دایک و باوک) ی خوآونده ندان ئه و رۆژگاره به م شتیه

شعیرییه باسکراوه «ئاسمان له سه ر سه ری ئیمه ناوی نه بووه، زه مین له ژیر پیمان ناوی نه بوو» (۴۵،

ص ۳۷) له پاش ئه و سه رده مه، له و چه رخه ی که ئاوه کانی ئاپسووی هه میشه یی: «دروسته که ری

خوآونده ندان و ئاوه کانی تیامات که هۆی هینانه جیهانی خوآونده ندان بوو» (۴۵، ص ۳۷) ئه و ده مه ی که

ئاپسووی خوآونده ندانی هینایه جیهان، پیش ئه و «هیشتا خوآونده ندیک نه بوو و ناو و چاره نووسی

به که سه ئه دابوو» (۴۵، ص ۳۷) ئه و خوآونده نه ی که له ئاوه وه هاتنه وجود، هه ر جاره ی جووت

ده بوون و دوو خوآونده ی تر په یدا ده بوون، به رده وام ئه م خوآونده ندان، له خوآونده ندانی پیشوو به هیتتر

بوون، پاش ئه وه ی خوآونده ندان زۆر ده بن و (ئاپسوو) له زۆری و بی سه رو به ریان بیتار ده بی و خه و و

خۆراکی لئ هه لده گیری و ده که ویتته بیبری ئه وه که له نیویان بیات و ئاسووده یی خوآی به ده دست بینه ته وه

دهلئى: «ئەو بىي سەروسامانئىيە بۆ مەن بووئە ھۆى ناخۆشى، بەرۆژ ناتوانم نارام بىم و شەو ناتوانم بخەوم، پىئويستە ئەو خودايانە لەنىو بەرم و كۆتايى بەو ھاتووچۆيە بىئىم» (٤٥، ص ٣٩) بوون و ژيان و مردنى خوداوندەكان، تەواو وەكو بوون و ژيانى مرۆڤ باس دەكرى، تەنبا ئەو ھەيە، كە يەكەم: بە (خوداوندە) ناويان دەبەن و دووھە: لە زۆر كاردا ھىزىكى واين پىدەدرى، كە لە ھىزى مرۆڤى ئاسايى بەدەرە.

٢-٤-٦- گەيشن بەخوھ:

مىژووى مىللەتان و ئايىنەكان و ئەفسانەكانى تەواوى مرۆڤايەتى پراو پرە لە خوداوندى ھەمە جۆر و ھەمە ناو و ھەمە توانا، لەناو توانا و جۆرى خوداوندانى سروشت و رووك زىندەوور و گيانلەبەرەكانەوھە بىگەرە، تا دەگاتە بت و پەيگەر و خوداوند و - پاشا و كاھن و پالەوان- مرۆڤەكان. ئەم (خوداوندە) گۆزىن و گەرەن بەدواى (خودا) دا، دواجار مرۆڤى گەبانە (خودا) يەك كە بەيەكانە و ھەمىشەيى و بى ھاوتايى پىئاسە دەكرى.

مىسرىيە كۆنەكان لە (وېرد)ى رۆژانەى خۆيان لە پەرستگاي (ئامون) خوداي خۆيان بەم شىوھە پىئاسە دەكرد.

«خودا يەكە و تەنبا و بى ھاوبەشە

خودا يەكە و بەتەنبا ئافەرىنەندەكانى داھىنا

خودا گيانئىكى نەزانراوھە و كەس نايبىنى، لە ھەموو شتىك بزە خودا گيانى گيانەكانە، گيانى مىسرى پىرۆزە.

خودا ھەر خۆى خودايە لە ھەولەوھە، ئەو خودايە پىئىش بوونى ھەرشتىك ئەو مەزنى ئافەرىنەندەكانە و باوكى ھەمووانە، ئەو خوداوندى ھەمىشەيىيە خودا ھەمىشە و نەمرە و لەنىو ناچى، بى سەرەتا و بى كۆتايىيە.

خودا سەرەتاي نەبوو، كۆتايىيە نىبە، بەردەوام بەم شىوھە دەمىنئىتەوھە» (١٥٩، ص ؟)

زىندووئىتى و توانايى مرۆڤ لە پرسىياري بەردەوام و گەرەن بەدواى وەلامدايە! بەلام، ھەمىشە لەبىستنى وەلامئىكەوھە، پرسىياريكى تری بەخەيالدا ھاتوھە، بەدرئىزايى مئىژوو، بەدواى (خودا) دا گەرەوھە و ھەمىشەش پرسىوھەتى، خودا چۆنە و چىيە و لەكوئىيە؟ ھىندىيەكان لەسەر زارى ئەو ھىزەوھە ئاوا خۆى دەناسئىن: «مەن ھەموو بوونەوھەرىكەم و سەرەتاي بوونى مەن لەدايك بوونەوھە دەستى پىئەكردوھە، ھەرگىز بوونى مەن بەمردن و لەنىو چوون كۆتايى ناين، بۆ كارى خۆم چاوم لە پاداش و مەبەستىك نىيە، سەرەچىنئىكى تايبەت نىم تا دوژمنايەتئىيە كەسنى بەكەم و دۆستئىيە تايەفەيەكى تر. ھەريەك لەئافەرىدەكانى خۆم ئەوھى بۆ بەردەوامئىيە ژيان پىئويستە پىئە بەخشىون، ھەر كەسنى كە بەو سەفەتانەوھە مەن بناسى و لەو سەفەتانە لەمەن بكات و كارى بۆ قازانج و مەبەست نەكا، كۆتئىك كە لەپىئەتى دەكرئىتەوھە و ئازادى ئەو ئاسان دەبى» (٣٦، ص ٣٦-٣٧) ھەر لە ھىندەوھە كە باسى (ئاگنى)ى (١٦-*) خوداوندى سەر زەوى دەكەن ئاواى باس دەكەن: (ئاگنى، لەنىو ناچى، بەردەوام گەنجە، بەھىزە، بەشان و شەوكەتە، سەرەكەوتن بلاوھەكاتەوھە و مال و خواردن و گا دەبەخشنى، ئەو بەدووچەرەيەك دەسوورئىتەوھە كە ئەسپى

سوور رايدەكئىشن» (١٩٣، ص ١٥) بەلام پرسىياري بەردەوام و دل ئا و نەخواردنەوھە بەوھەلامەكان. مرۆڤ والئى دەكات كە لە خۆى بىرسنى: «كئىيە كە بەيەقئىن بزائى (ئەو) كئىيە و ئەو لەم شۆپنە بەدەرئىخنى، لەكوئى لەدايك بووھە و لەكوئى ئەو ھاتوھەتە بوون؟ خوداكان پاش دروستبوونى جىھان پەيدا بوون؟ باشە كئى دەزانئى سەرەتاي دروستبوون چۆن بووھە؟» (١٩٣، ص ٩٢) بەلئى ئەم پرسىيارانە وەكو پىئىشتر گوتان بەدواى وەلامدا دەگەرئىن، جارئىكى تر لە ئايىنى ھىندىيەكان وەلامئىكى تر دەخۆئىنئىنەوھە لە پارچەى (١٢٩)ى مانداى دەيەم لەرئىگ ويدا نووسراوھە: «لەو زەمانەى نەمردن ھەبوو نەنەمربى، ئەو وەختە خۆز نەبوو تا رۆژ لە شەو جىبا بكاتەوھە، نەوجود ھەبوو نەعەدەم و نەئاسمان، لەو زەمانە تەنبا (يەكئى) ھەبوو، كە ھەناسەى دەخواردوھە بى ئەوھى نەفەسى ھەبئى، جگە لەو ھىچى تر نەبوو» (١٩٣، ص ٢٨٣-٢٨٤) ئەم پرسىيار و وەلامانە، ئەگەرچى مرۆڤ رۆژانئى، لەو پرسىيارانەى گرانتەر پى نەبووبئى و دەستى بەوھەلامى لەوھە چاكتريش نەگەيشئىن، بەلام ھەرچىيەك بئى! نىشانەى نىگەرانى و بەردەوامئىيە پرسىياركردنى مرۆڤە.

لەئىترانى كۆن و لە (يەسەناى ٤٤) زەردەشت ئاوا دەپرسنى: (لە تۆدەپرسم ئەى ئاھورمەزدا كئىيە باوكى راستەقئىنە، كئىيە ئەو يەكەمئىن كەسەى كە رئىگاي سوورانەوھى رۆژو ئەستىرەكانى ديارى كرد، كئى ھۆى ئەوھەيە كە مانگ جارئىك پى و جارئىك بەتالە، كئىيە ئاگادارى زەمىنە لەخواروھە و راگرى ئاسمانە لەسەرەوھە، كئىيە ئا و گيانى دروست كرددوھە كئىيە گەر و سوورى توندى بەبا و ھەور داوھە، دروستكەرى رووناكئىيە بەسوود و تارىكى كئىيە، كئى خەو و بئىدارئى ھىناوھە، كئىيە كە بەبانى و نىورۆ و شەوى داناوھە و پەرستنى لەسەر ئىمانداران واجب كرددوھە، كئىيە دروستكەرى فرىشتەى مېھر و خۆشويستى، كئىيە لەرووى عەقل و زانستەوھە رىزى باوكى خستە دلئى كور؟» (٤٤، ص ٧٠-٧١) پاش ئەم ھەموو پرسىيارە، زەردەشت خۆى وەلام دەداتەوھە و دەلئى: «خودايە، مەن ھەولەدەم بەپشتئىوانئىيە عەقلى پىرۆز، پەرورەدئىگارى گەورە، بەراستئى بناسم» (٤٤، ص ٧١) ھەرچەندە زۆر كەس و زۆر جارئىش راى واين ھەبوو، كە لە ئايىنى زەردەشت (ئاھورمەزدا و ئەھرىمەن) دوو ھىزى وەك يەكن، بەلام لەراستئىيدا لەسەر تاسەرى گاتەكان وەك (پورداد) دەنووسئى: «ئاھورمەزدا تەنبا دروستكەرى جىھانئى ماددى و مەعنەوييە» (٤٤، ص ٧١) ھەر و اشە چونكە بەپىئى باوھرى ئايىنى زەردەشت، دواجار سەرەكەوتن بۆ ھىزى رووناكئىيە و ھىزى تارىكى، واتە (ئەھرىمەن) تىكەدەشكئى. زەردەشت لە (گات)ەكان، لەو گاتانەى كە لەخودا دەپارئىتەوھە و داواى يارمەتى دەكات، لە نئىو تەواوى -گات و نزاكانى- سىفەتەكانى خودا- ئاھورمەزدا- ھەمووى باس دەكات، كە برىتئىيە، لە تەنبايى و توانايى و ھەمىشەيى و بى سەرەتا و كۆتايى پى ئاگادارى و دادپەرورەى. ھەموو سەفەتە جوان و پاك و ھەمىشەيىيەكان دەمئىرئى. ئەو سىفەتانەى كە خودا ھەيەتى ئەو خودايەى: «كە ھىچ شتىك لەو پەيدا نەبووھە و ئەو لە ھىچ شتىك پەيدا نەبووھە» (١٩٣، ص ٨٨) لەوھى كە دەلئى: ھىچ شتىك لەو پەيدا نەبووھە، دەبئى مەبەست ئەوھەبئى، كە ھەرچى ئەو پەيداى كرددوھە، لەسايەى دانايى و توانايى ئەو بووھە.

ھەندئى باوھرىش لەسەر ئەو قەناعەتەن كە: «بەرھەمەن -خودا- لەبارى يەكەمدا ناتوانئى بىبىندئى و

به هۆی هیچ دهسته واژه و نیشانه یه کی زمان و به هیچ هۆیه ک ناسینی ئه و مومکین نییه! به لام، له باری دووه مدا، به ره مه ن ناسی، خوداناسی، به یارمه تی هه ندی گه واهو نیشانه ی تاییه ت ده کری پیناسه بکری و به هۆی تاییه ته ندیه کانی په ی به -بوونی ببردری: (شنگر ئاچارچ) ده نووس: «به ره مه ن نه مه مووه و نه به ش، نه کورته و نه درێژ، نه ته ره نه وشک، نه سه یبه ره و نه تاریکی، نه هه وایه و نه (ئاکاش؟)، به ده دست ناگیرئ، هیچ شتییک به وه وه گیر نییه! بی بونه؛ چاو و گوپی نییه...» (۱۹۳، ص ۸۹) له نیو ئه م هه موو ناوو پیناسه و شتیوه به رجه سه کردنه ی خودا- مرۆف هاته سه ره ئه و قه ناعه ته ی که (خودا) هه یه، به لام چۆنه؟ ئه و ئه م چوارینه ی (خه یام) که جوړیکه له وه ی پروای به بوونی هه یه، به لام، بی توانایه له وه ی که بلئ، چۆنه!

«یارب خردم در خور اثبات تو نیست
واندیشه و من بجز مناجات تو نیست
من ذات ترا بواجبسی کی دالم
داننده و ذات تو بجز ذات تو نیست»
(۱۱۳، ص ۲۱۰)

خودایه عه قلی من هی ئه وه نییه بوونی تو بسه لمیته، ئه وه ی من بیری لی بکه مه وه هه ر پارانه وه یه له تو، من که ی ده توانم وه کو پیوست تو بناسم ئه وه ی تو بناسی له زاتی خۆت زیاتر که سی دی نییه! ئه م چوارینه یه ی خه یام بۆنی ئه و فه رموده یه ی پیغمبه ر (د.خ) ای مه زنی لی دیت، که ده فه رمووی: «خودایه، ئیمه تو مان وه کو خۆت که هه ی به ته وای نه ناسی».

زانایان زۆر پی له سه ره ئه وه داده گرن، که ئه فسانه و ئایین پیکه وه سه ربان هه لداوه و تیکه لیه کی زۆر له نیوانیاندا هه یه، ئه وه ش ریگای ئه وه مان بۆ خۆش ده کات که بلێین: گه شت و گۆرانی خودا و خودا وه ند زۆر لیک نزیکه، ئه وه ی له سه ره تاوه له باسی -خودا- ی ئایین گو تراوه، هه ره ئه مه ش له باسی خودا وه ند- ی ئه فسانه گو تراوه، له خودا گۆری و زۆریش هه ره مه مان ره وشه بۆ خودا وه ند. دوا جار ئه گه ر ئایینه کان له به رامبه ر پیناسه ی - ئایین - بۆ - خودا - راوه ستان و وه ک به هیتزترین پیناسه قبو لیا ن کرد، واته -یه ک- خودایی و ئه و خودایه به هه موو سه فه ته کانی خۆیه وه، به رجه سه ته بوو، له نیو ئه فسانه شدا، ئه و باوه ره به شتیوه ی جیا جیا و هیتما کاریه وه هه بووه و جیگای خۆی کردو ته وه، له ئه فسانه دا - خودای خودایان- و ئه و خودایه ی هیتز و توانای له سه ره وه ی هه موو خودا وه نده کانی تره، هه میشه ئاماده و له سه ر زار بووه، هه ره له به ره ئه وه شه، گرنگی و پیوستی - خودا - بۆ ئایین چه ند گرنگیه کی له پیش و بنا خه ییه، گرنگی - خودا وه ند - یش بۆ ئه فسانه له و پیوستی و گرنگیه که متر نییه: چونکه چۆن هیتزی - خودا - هه میشه به سه رسه ری ئیمان داره وه یه، هیتنده ش هیتز و کاریگه یی خودا وه ندی ئه فسانه، به سه ره ئه فسانه بیژ و ئه فسانه بیسه وه یه. هه ره ئه و گرنگی و پیوستیه شه بووه ته هۆی زۆر شتیوه یی و زۆر پیناسه یی خودا وه ندی نیو ئه فسانه.

۲-۵-۱: گه ران به وای نه مری له ئه فسانه جیهانییه کاند:

۲-۵-۱- نه مری چیه؟

مرۆف زۆر له کۆنه وه، له سه ره تای چاو و میتشک کرانه وه ی، له گه ل سه ره له دانی ئایین و ئه فسانه، به رده وام له گه ل وشه ی (نه مری!) رووبه روو بووه ته وه، ئه م رووبه روو بوونه وه ی مرۆف له گه ل وشه و حاله تی نه مری، به رده وام له باسی خودا وه ند و خودا وه هاتووه. به پیتی باوه ری ئه فسانه و ئایینه کان، خودا و خودا وه ند هه میشه و به رده وام نه مران! جگه له وه ش خودا و خودا وه ند ده توانن به نده کانی خۆیان ئه وانیش بکه ن به نه مران! وه ک ئه وه ی خودا وه ندانی سه مبه ری (ئوتۆ- ناپه شتم و ژنه که ی) یان گه یانده حاله تی نه مری و خودای مه زنیش- خدری زینده- ی کرد به یه کی له نه مره کان، هه رو هه له زۆر ئه فسانه و ئایینی تریش ئه وه ده خۆتینه وه که، که سانئ هه بوون له سایه ی ئه وانه وه گه یشتوونه ته حاله تی نه مری. هه رو هه هه موو ئایینه کۆن و تازه کان، ئه وانه ی که ئایینی ئاسمانین، وشه و حاله تی نه مری به و که سانه ره واهه یین، که له سایه ی چاکه و په ره وکردنی ده ستووری ئایینه کانیان، له و دنیا له (به هه شت) هه میشه و نه مره دین. هه رو هه ئه وانه ش که له ئایین لا ده دن و سه ره پیچی له جیه جی کردنی ئه رکه ئایینه یه کان ده کهن. ئه وانیش له دۆزه خدا به رده وام و نه مره دین.

نه مری چه ند جوړیکه هه یه:

- ۱- نه مری، به ناو، واته ئه وه ی له سایه ی ناوه که یه وه به نه مری ده میتیته وه، جا به ناوی چاک، ئه گه ر بیه و کرده ی چاک بێ، یان به ناوی خراب ئه گه ر بیه و کرده ی خراب بێ!!
- ۲- نه مری به جه سه ته و گیان، واته مرۆف به جه سه ته ی خۆی به زیندووی و نه مری له م دنیا یه دا میتیته وه، له ئه فسانه شدا ئه م جوړه نه مری به مه سه ته، ئه وه ی که گلگامش به دوا ییدا گه را.

پیناسه ی نه مری:

له ئه نجامی لیکنۆلینه وه و به راورد کردنی جوړی نه مری و ئه و که سانه ی که به دوا ی نه مرییدا گه را ون. گه یشتینه ئه وه ی که به م شتیوه یی خواره وه پیناسه ی (نه مری) بکه یین: نه مری ئه و حاله ته یه که مرۆف به گه نجی و له شساغی و سه ر ساغی و هه میشه یی میتته وه و نه پیه یی و نه نه خۆش بکه وی و نه بوئی.

پیشتر گو ترا، مردن مه سه له ی گیان و ناشتن و شینگیری به دوا ی خۆیدا هیتنا، (گیان) یش مه سه له ی کراسگۆرین و به هه شت و دۆزه ی بره و پیدایا، ئه مه لایه کی هه لئوست و وه رگرتنی (مرۆف) بوو له به رامبه ر (مردن) دا، به لاکه ی تری، مرۆف به جوړیکه تر بیری له مردن کرده وه ئه ویش دوورخسته وه ی مردن بوو، به دوو ریگا، یه که م: له ش ساغی و ته مه ن درێژی، دووم: نه مری. مرۆف له سه رده می یه که می سه ره له دانی ئایین و ئه فسانه له قوناعیکدا ده ژیا، که باری ژبانی رۆژانه ی پیوستی به له شتیکی ساغ و پته و هه بوو، بۆ ئه وه ی بتوانی خۆراکی رۆژانه ی خۆی په ییدا بکا و خۆ له درنده و جانه وه ره کان بپارێژی و به رگه ی گه رماو سه رمای ئه و وه خته بگه رئ. چونکه ئه و وه خته مرۆف خۆراکی خۆی جه م به جه م

پهیدا دهکرد و له مەش پۆژانه روو بەرووی مەترسی گران دەبووه و ریگی دووری دەبری و ههراز و نشیوی زۆری دۆدی، جگه لهو دی له بەرگ و لانه، هینده ههژار و سه‌ره‌تایی بوو، زیاتر له رووت و بێ بەرگ و بێ خانه و مال دۆجوو، په‌ناگه‌یه‌کی ته‌گه‌ر هه‌بوو، بێ شک ته‌شکه‌وت بووه.

له لایه‌کی تره‌وه، ته‌گه‌ر له‌و پۆژگاره‌دا، که‌سه‌یک نه‌خۆش و لاواز و نه‌قوستان بوو، جگه له‌وه‌ی نه‌یتوانیوه خۆی بژینێ ئه‌وا نه‌شی توانیوه خۆ له دل‌ه‌قی ده‌وربه‌ر و سه‌روشتیش رزگار بکات، بینه به‌رچاوی خۆت ته‌گه‌ر ته‌و پۆژگاره که‌سه‌یک نه‌خۆش و په‌که‌وته بوو، کێ نان و ئاوی داوه‌تی و کێ پاراستوویه‌تی؟ ته‌گه‌ر که‌سه‌ی پیتی رویشان و ده‌ستی کارکردنی نه‌بوو، چاوی بینه‌ی نه‌بوو، چۆن ژباوه؟ دیاره کۆمه‌لگای ته‌و پۆژگاره له‌هه‌ر ئاستیکی ژباندا بوو و هه‌ر جۆره ناویکی لیبندری، که‌س ناتوانی، بلی: ته‌و پۆژگاره و کۆمه‌لگای ته‌و پۆژگاره له‌م جۆره نه‌خۆش و نه‌قوستانانه خالی بووه، به‌لام چونکه، ته‌و سه‌رده‌مه زۆرتر سه‌رده‌مه‌یکه بۆ ئیسه، یادگاری زۆر که‌می لێ به‌جیماوه، ته‌وه‌ش که هه‌یه زۆرتر بۆ ته‌وه به‌کارده‌ی که ژبانی ته‌شکه‌وت و کۆمه‌لگای ته‌و پۆژه‌ی بێ بخوینینه‌وه، هه‌تا باسی ژبانی پۆژانه‌ی مرۆقه‌کانی نیو ته‌شکه‌وت و دارستان. هه‌ریۆه ئیستا ژبانی پر تازار و کوپه‌ره‌ری هه‌زارانی نه‌خۆش و بێ ده‌ست و پا که‌وتوته نیو تاریکایی پۆژگار و ژیرخۆلی له‌بیرچوونه‌وه، مه‌گه‌ر پێشکه‌وتن و به‌ده‌سته‌یتانی ئامیتری وردبێن و به‌هه‌ست و گه‌ران و پشکنینی زانا ماندوونه‌ناسه‌کان له‌ داها‌توویکی دوور یا نزیکدا، هه‌والی تازه و نه‌یتینی کۆمان بۆ ئاشکرا بکات!

٢-١-٥-٢- له‌ش ناسی:

مرۆف هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه، چ به‌غه‌ریزه و چ به‌هۆی تاقیکردنه‌وه‌ی پۆژانه تیگه‌بسته‌وه له‌شی ساغ یه‌که سه‌رمایه‌ی ژبان و کارکردنییه‌تی، کارکردن به‌مانای ژبانی بێ به‌ره‌م و رازی بوون به (بخۆ و بۆی) ته‌و سه‌رده‌مه. چونکه هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه مرۆف خۆراکی خۆی له‌ به‌ره‌می سه‌روشت به‌ده‌ست هه‌تانه و (حازر خۆر) (١٧-*) بووه. بۆیه دووباره بوونه‌وه‌ی به‌رده‌وامی سوود و هه‌رگرتنی مرۆف له‌و به‌ره‌مه سه‌روشتیانه، شاره‌زایییه‌کی زۆری پێدا له‌وه‌ی که به‌ره‌مه‌کان، به (تال و شیرین) ییسه‌وه بناسی و به‌ره‌به‌ره بزانی، کامه‌یان به‌سووده و کامه‌یان بێ سوود، کامه‌یان له‌وه‌ی تر به‌سوودتره و کامه‌یان بۆ کامه نه‌خۆشی و کامه حالته‌ پتووسته، ته‌مه‌ش بۆ خۆی سه‌ره‌تایه‌کی، رووه‌ک ناسی بوو بۆ مرۆف، چ وه‌کو خۆراک، چ وه‌کو ده‌رمان، به‌ره‌به‌ره ته‌م رووه‌ک ناسییه، به‌ره‌و ته‌وه‌ی برد، که تاییه‌تمه‌ندی گه‌یا و گوڵ و به‌ره‌مه‌کان بناسی و بتوانی له‌جیگای خۆیدا به‌کاربان بێنێ، هه‌ر هۆی ته‌م هه‌وله سه‌ره‌تایییه‌ی مرۆف بوو، ئیستا مرۆقه‌ی سه‌رمایه‌کی زۆری له‌ رووه‌کناسی، به‌هه‌موو بواره‌کانییه‌وه له‌به‌رده‌سته، هه‌ر ئیستا، له‌ فه‌ره‌نگی رووه‌کناسی و گه‌یا ده‌رمانیدا، ده‌یان و سه‌دان، گه‌یا و رووه‌ک و به‌ره‌م ناسراون، که هه‌ریه‌که به‌جۆریک، کاربگه‌ری له‌سه‌ر به‌هێزکردن و ته‌مه‌ن درێژکردنی جۆره‌شانه و ته‌ندامیکی له‌شی مرۆفدا هه‌یه. به‌خۆراکییه‌ له‌ ته‌فسانه‌کانی جیهاندا، هه‌ی هه‌موو نه‌ته‌وه‌کان ناوی سه‌دان و هه‌زاران گه‌یا و به‌ره‌م دێ، که هه‌ریه‌که‌ی ده‌رمانی ده‌ردیکه و هه‌ریه‌که‌ی هه‌یزی ته‌ندامیکه، بروا ناکه‌م ته‌مه‌ر که‌سه‌یک له‌م جیهانه‌دا هه‌بێ بروا به‌گه‌یا ده‌رمانی نه‌کات و ته‌وه رده‌ت بکاته‌وه که مرۆف وه‌ک ده‌رمان سوودی له‌م

رووه‌ک و به‌ره‌مانه بینه‌وه، بۆیه پتووست به‌ئموونه هه‌تانه‌وه ناکات. به‌لام ئموونه‌یه‌که هه‌یه، که زاناکانی (ئه‌رکیۆلۆجی) زۆریان باس کردووه، ته‌وه‌ش ته‌و کابرا (سه‌قه‌ت) ده‌ ته‌شکه‌وتی (شانه‌ده‌ره) که به‌سه‌ره‌تای ته‌و کابرایه بۆ ئیسه و ته‌م نووسینه، به‌تاییه‌تی له‌ به‌شه‌کانی (له‌ش ساغی) و (ته‌مه‌ن درێژی) و هه‌تا راده‌یه‌کیش (نه‌میری) دا زۆر به‌که‌له‌که.

٢-١-٥-٣- کابرای سه‌قه‌ت:

ته‌شکه‌وتی (شانه‌ده‌ره) یه‌کێ له‌ ته‌شکه‌وته گه‌رنه‌گه‌کانی کوردستان و جیهانه، که له‌نیو ته‌م ته‌شکه‌وته‌دا نه‌یتییه‌کی زۆری رابردوویکی دووری مرۆف، ئاشکرا بوو، له‌سالی ١٩٥١ تا ١٩٦٠ پشکنین له‌م ته‌شکه‌وته به‌رده‌وام بووه، له‌سالی ١٩٥٣ ئیسه‌که‌ندی چهند مرۆقیکی لێ دۆزرایه‌وه، یه‌ک له‌وانه مندالیکی شه‌ش مانگان بوو، پیاوه‌کانیش یه‌کیکیان که ئیسه‌که‌کانی پتر به‌ساغی ما‌بووه‌وه و ته‌مه‌نی به (٣٥ سال) مه‌زه‌نده‌کراوه، ته‌وه‌ی بۆ ئیسه گه‌رنه‌گه (تاها باقر) ده‌نووسی: «پاش به‌سه‌ریه‌ک گه‌رنه‌وه و لیکۆلینه‌وه‌ی (ئیسه‌که‌ندی) ی ته‌و مرۆقه له‌رووی پتکه‌هاته‌ی به‌ده‌نیه‌وه زۆر شتی گه‌رنمان بۆ ئاشکرا‌بوو، له نه‌یتییه سه‌یه‌ره‌کان باسکی یه‌کێ له‌و مرۆفانه به‌زگماک سه‌قه‌ت بووه، پاشان به‌ به‌رده‌ چه‌قۆ پراوه» (٢١١، به‌شی یه‌که‌م، ص ٥٩٠) زه‌مه‌نی ته‌و ئیسه‌که‌ندانه‌ش له‌نیوان (٤٥) هه‌زار و (٦٠) هه‌زار سالدا بوو. لیکۆلینه‌وه‌ی زۆرتری دواتر ده‌ری خست ته‌و ده‌ست سه‌قه‌تی زگماکه، هه‌روا بیکار دانه‌نیستوه و به‌و سه‌قه‌تییه‌وه هه‌ولی زۆری داوه، به‌تاییه‌ت که له‌نیو گۆره‌که‌دا لیکۆله‌ره‌وان، توخی هه‌شت گۆلیان دۆزیه‌ته‌وه: «له‌ ته‌نجامی لیکۆلینه‌وه تازه‌کان ده‌رکه‌وت که ته‌و دانه توخمانه، هه‌ی گۆلن، چه‌وتیان بۆ چاره‌سه‌ری نه‌خۆشی به‌کارده‌ین و هه‌شته‌میان جۆری ژه‌هره (...). مرۆقی شانه‌ده‌ره گۆله‌کانی ده‌ناسی و جۆری ده‌رمانه‌کانی پزیشکی لیکده‌کرده‌وه و ده‌یزانی کامه‌یان یارمه‌تی چاره‌سه‌ری نه‌خۆشی ده‌دا، ده‌رکه‌وت ته‌و کابرای سه‌قه‌تی زگماک، ته‌و گۆله‌نی وه‌کو ده‌رمان به‌کارده‌یتا به‌هه‌یوای چاک بوونه‌وه، که له‌ چاک بوونه‌وه بێ هه‌یوا بوو، په‌نای بۆ ژه‌هره‌که برد و کۆتایی به‌ژبانه ناخۆشه‌که‌ی خۆی هه‌تتا» (١١٨، ص ٢٦).

ته‌نجامه‌کانی ته‌م لیکۆلینه‌وه زانستییه زۆر گه‌رن و شیکردنه‌وه‌ی زۆر هه‌له‌ده‌گه‌رن، به‌تاییه‌ت بۆ ته‌و زه‌مه‌نه‌ی که زاناکان پشت به‌ لیکۆلینه‌وه مه‌زه‌نده‌یان کردووه، ته‌وه‌ش نیوان (٤٥ تا ٦٠) هه‌زار سال پێش زاین)ه، کۆبوونه‌وه‌ی ته‌م هه‌موو توخمه‌ گۆله و دابه‌ش بوونی به‌سه‌ر دوو به‌شدا، به‌شی یه‌که‌م: چه‌وتیان گۆله‌ ده‌رمان بوون و به‌شی دووه‌م: یه‌کیکیان گۆله ژه‌هره! نیشانه‌ی ته‌وه‌یه که مرۆقی شانه‌ده‌ره گۆل و گه‌یاکانی ناسیوه و جۆره‌کانی دیاری کردوون و به‌کاری هه‌تاون، له‌وه‌ش که‌چه‌وتیان گۆله‌ ده‌رمان بوون، مانای ته‌وه‌یه که ته‌و مرۆقه ما‌وه‌یه‌کی زۆر پشت به‌گه‌یا‌ناسی و گه‌یا‌ده‌رمانی هه‌ولی چاره‌سه‌رکردنی خۆی داوه و هه‌وله‌کانیشی له‌ جاریک زیاتر و له‌ گۆلیک زیاتر بووه، له‌وه‌ی که هه‌رجاره‌ی کام گۆلی به‌کار هه‌تانه و هه‌ر گۆله‌ی چهند جار به‌کاره‌تووه و چهند جار گۆلی ته‌نیا ته‌نیا و چهند جاریش گۆلی تیکه‌لی به‌کاره‌تانه‌وه. ته‌مه‌ش مه‌گه‌ر له‌ ته‌نجامی لیکۆلینه‌وه‌ی وردتر و له‌ به‌رده‌وامی لیکۆلینه‌وه‌کانی سه‌به‌بێ به‌ده‌رکه‌وه‌ی. به‌رده‌وامی هه‌ولده‌نه‌که‌ی بۆ به‌کاره‌یتانی - چه‌وت ده‌رمان - نیشانه‌ی ته‌وه‌یه که ته‌و مرۆقه

پروای زوری به گولته‌کان هه‌بووه و پیتشتر کاریگه‌ریی ئەم گولته‌ی به‌چاو دیوه، خۆی یان خه‌لکی تر، هەر بۆ سه‌قه‌تی زگماکی یان نه‌خۆشی تر به‌کاری هینان و له‌ به‌کاره‌ینانه‌که‌شدا ئەنجامی باشیان به‌ده‌ست هیناوه، به‌لام ئەم سه‌قه‌تی زگماکه، که تا ته‌مه‌نی (۳۵ سال)ی هەر به‌دوای چاره‌سه‌ریدا گه‌راوه، به‌تایبه‌ت که سه‌قه‌تیبه‌که‌ی ئەو زگماک بووه، مانای وایه، زۆر زوو کابرا بیری له‌ چاره‌سه‌ری کردووه‌وه و به‌رده‌وامیش هه‌ولتی داوه، له‌وه‌ش دوور نیسه! هەر ده‌بێ واش بێ، له‌ دۆزینه‌وه و به‌کاره‌ینانی ده‌رمانه‌کان خه‌لکی تر یارمه‌تیبیان دای، ئەگه‌ر یارمه‌تیبه‌که‌ی زۆر سه‌ره‌تاییش بێ. ماوه‌ی هه‌ولده‌که‌ش به‌پێژه‌ی ته‌مه‌نه‌که‌ی که (۳۵ سال)ه، ماوه‌یه‌کی زۆره و لای که‌م دوو له‌سه‌ر سیتی ته‌مه‌نی ده‌گرتیه‌وه. ئەگه‌ر مه‌زنده‌ی ئەوه‌شی بۆ بکه‌ین که هەر له‌ مندالییه‌وه، باوک و دایکی و که‌سانی تر هه‌ولتی چاره‌سه‌رکردنیان داوه، ئەوه ماوه‌ی هه‌ولده‌که‌ش، هه‌ی که‌سوکاری و هه‌ی خۆی نزیکه‌ی هه‌موو ته‌مه‌نی ده‌گرتیه‌وه، ئەو ماوه‌یه‌ش بۆ هه‌ولده‌کان و چاره‌سه‌ری و به‌ده‌ست نه‌هینانی ئەنجام، ماوه‌یه‌کی شیاوه، بۆ بێ هیوا بوون و واژه‌ینان و بێرکردنه‌وه له‌ریگای ترو ئەنجامی تر، ئەویش (ژه‌هر خواردن)ه که هۆیه‌که بۆ خۆ زگارکردن له‌وازه‌ پر له‌ سه‌رتشه‌یه، وه‌ک زاناکان ده‌لێن و گه‌یشته‌وه‌ته ئەنجام، ئەنجامه‌که‌شی هه‌روا بووه، خۆی کوشته‌وه.

ئەم هه‌ولده‌ ده‌کرێ به‌بارتیکێ تریش بخۆیندرتیه‌وه، ئەویش ئەوه‌یه که هه‌ولده‌ی، ئەم (شانه‌ده‌ر)ییه، سه‌ره‌تا بۆ له‌ش ساغی بووه، واته‌ ویستوو‌یه‌تی، به‌به‌کاره‌ینانی ئەم ده‌رمانانه، بتوانی چاره‌سه‌ری نه‌ساغیبه‌که‌ی خۆی بکات و ئەویش وه‌کو له‌ش ساغه‌کان بپیته‌ خاوه‌نی له‌شیکێ ساغ و به‌له‌شیکێ ساغه‌وه‌ پۆژانه‌ خه‌ریکی به‌ده‌ست هینانی، پیتوستیبه‌که‌ی ژبانی خۆی بێ و له‌ که‌س دوا نه‌که‌وێ و هه‌رچی بیه‌وێ بیکا بتوانی بیکا و له‌ددا نه‌میتێ. ئەگه‌ر له‌م هه‌نگاوه‌ی به‌ده‌ست هینانی له‌ش ساغیبه‌دا سه‌رکه‌وتبا، بپشک ئەو سه‌رکه‌وتن و له‌ش ساغیبه‌ زه‌مینه و هانده‌ریکی باش ده‌بوو، بۆ هه‌ولده‌کان بۆ به‌ده‌ست هینانی ته‌مه‌نیکی درێژ و له‌شیکێ ساغ، ئەگه‌ر له‌م هه‌ولده‌ش واته‌ به‌ده‌ست هینانی ته‌مه‌نی درێژیش سه‌رکه‌وتبا و له‌ ماوه‌ی ئەم سه‌رکه‌وتن و ته‌مه‌ن درێژیبه‌دا، هه‌یج شکی نییه! بیری له‌ (نه‌مریی) و به‌ده‌ست هینانی هۆیه‌کانی نه‌مریی ده‌کرده‌وه و هه‌ولتی بۆ ده‌دا، دیاره هه‌ولده‌کان و سه‌رکه‌وتن، هه‌ولده‌کانی تری به‌دواوه‌یه. ئەگه‌ر له‌ هه‌نگاوه‌ی یه‌که‌م سه‌رکه‌وتبا، بۆ هه‌نگاوه‌ی دووه‌م و سێبه‌میش به‌رده‌وام ده‌بوو، چونکه‌ ئەمه‌ سه‌روشتی مرۆفه، چ وه‌ک تاک، چ وه‌ک کۆمه‌ل، زانست و سه‌رکه‌وتنه‌ گرنگ و به‌رده‌وامه‌که‌کان ئاوا به‌ده‌ست هاتوون. به‌لام، که بۆ ماوه‌یه‌کی درێژ و هه‌ولده‌کانی زۆر و زۆر جۆر تاقی‌کردنه‌وه سه‌رنه‌که‌وتووه، کاردانه‌وه‌ی سه‌رنه‌که‌وتنه‌که‌ی وه‌ک هه‌موو مرۆفیک و زۆرجاریش زانایان، به‌لایه‌کی تریدا بردووه، ئەویش به‌کاره‌ینانی گولتی هه‌شته‌مه، گولتی ژه‌هر، بۆ خۆکوشتن و خۆ‌ده‌ربازکردن، له‌ ژبان به‌سه‌قه‌تی و هه‌ولده‌کانی بێ ئەنجام.

لێکۆڵینه‌وه‌ی زاناکانی (کۆناسی -ئه‌رکیۆلۆجی) و شیکردنه‌وه‌که‌ی ئەم نووسینه، رێگه‌ی ئەوه‌مان بۆ خۆش ده‌کات که بلێین ئەم (مرۆفی شانه‌ده‌ر)ه و ئەم کابرا سه‌قه‌ته زگماکه، یه‌که‌مێن که‌سه. هه‌ولتی داوه، له‌ش ساغی و ته‌مه‌ندریژی و نه‌مریی به‌ده‌ست بپین، ئەویش به‌هه‌ولده‌کانی زانستییه‌انه و تاقیگه‌یی

(* - ۱۸) که ئەم هه‌ولده‌نه‌ش ته‌مه‌نی بۆ (۴۰ هه‌زار سال) زیاتر ده‌گه‌رتیه‌وه و هه‌ولده‌که‌ش له (شانه‌ده‌ر - کوردستان) بووه. له‌نیوان هه‌ولده‌ی سه‌قه‌تی شانه‌ده‌ر و شای سۆمه‌ری (گلگامش) زه‌مه‌نیکی یه‌که‌جار زۆر هه‌یه، که نزیکه‌ی (۴۰ هه‌زار سال) ده‌بێ، به‌لام، ئەگه‌ر ماوه‌ی پۆژگاره‌که زۆره، ئەوا ماوه‌ جوگرافییه‌که یه‌که‌جار که‌مه، ئەگه‌ر ئەوه‌ش له‌بیر نه‌که‌ین که ئیستا زاناکان و میترووناسه‌کان زۆریان پریان له‌سه‌ر ئەوه‌یه که، سۆمه‌ریبه‌که‌کان له‌ به‌رزاییه‌کانی ئێران، چیاکانی باکووری عێراق - کوردستان -، سه‌رووی نیوان دوو ئاوانه‌وه‌ چونه‌ته‌ خواروو، ئەوه‌ش به‌ره‌و ئەوه‌مان ده‌بات که بلێین: هه‌ولده‌کان بۆ له‌ش ساغی و ته‌مه‌ن درێژی و نه‌مریی میراتیکی له‌میتروویینه‌ی ناوچه‌که‌یه به‌تایبه‌ت که گلگامشیش هه‌ولتی بۆ مانه‌وه‌ی گه‌نجی - له‌ش ساغی - ده‌دا و هیوا ته‌مه‌نیکی درێژی ده‌خواست و به‌دوایی (گیای نه‌مریی) دا ده‌گه‌را. له‌گه‌رانه‌که‌شدا به‌ده‌ستی هینا، به‌لام، چونکه‌ قه‌ده‌ری مرۆف - قه‌ده‌ری مردنه - و خودا و خوداوه‌نده‌کان هەر له‌ ئەوه‌له‌وه (ژبان - نه‌مریی) یان بۆخۆیان داناوه و، (مردن!) یش بۆ مرۆف، گلگامش ئەویش وه‌ک هه‌موو، ئەوانه‌ی به‌دوای نه‌مریی - دا گه‌راون، دوا‌جار هۆیه نه‌مریبه‌ به‌ده‌ست هاتووه که ده‌دۆزین. بۆ ماوه‌ زه‌مه‌نیبه‌که‌ی نیوان کابرای شانه‌ده‌ر و گلگامشی سۆمه‌ری، نابێ ئەم ماوه‌یه، به‌ماوه‌یه‌کی وشک و برینگ دابنێن، چونکه‌ مادام مرۆف لێره ژباوه و ژبان به‌رده‌وام بووه و کۆمه‌لی مرۆفایه‌تی هه‌بووه، ئەو کۆمه‌له، له‌ سه‌قه‌تی وه‌کو کابرای شانه‌ده‌ر و گه‌نج و پالنه‌وانی خورت و له‌مردن ترسای وه‌کو گلگامش خالی نه‌بووه. ئەگه‌ر تا ئیستا له‌م نیوانه‌دا، واته‌ نیوان کابرای سه‌قه‌ت و گلگامشی پالنه‌وان، هه‌یج به‌لگه‌یه‌که‌مان به‌ده‌سته‌وه نییه، به‌لام زۆر چیرۆک و ئەفسانه‌ی تری گه‌لانی ناوچه‌که هه‌ن، که پالنه‌وانه‌کانیان به‌دوای نه‌مرییدا گه‌راون، ئەم چیرۆک و ئەفسانه‌نه‌ش زۆریان مۆزکی کۆنی یه‌که‌جار کۆنیان پیتویه، ئەم ئەفسانه‌ زۆر و کۆنانه‌ش ریشه‌یان بۆ ئەو پۆژگاران هه‌ر ده‌گه‌رتیه‌وه که ئەمانه‌ش به‌جۆری خۆیان به‌لگه‌ی زیندوون.

۲-۱-۵-۴- هه‌میشه‌ گه‌نجی:

سه‌ره‌رای هه‌ولتی مرۆف بۆ به‌ده‌ست هینانی، له‌ش ساغی و ته‌مه‌ن درێژی و نه‌مریی، شتیکی تریش هه‌یه که مرۆف هه‌ولتی بۆ داوه، ئەویش (هه‌میشه‌ گه‌نجی)یه. په‌ندێکی دوعا نامێزی کوردی هه‌یه، ده‌لت: (مردن هه‌بوایه، پیریون نه‌بوایه) ئەم په‌نده کوردیبه، مانای ئەوه ده‌دات که، مرۆف به‌ (مردن!) پازیه، که کاریکه، مرۆف ناتوانی پیتشی لێ بگرێ، جا مادام که (نه‌مریی!) به‌ده‌ست نابێ، با پیری نه‌بوایه؛ واته مرۆف هه‌میشه گه‌نج بوایه. ئەم هیوا خواسته‌ی بۆ گه‌نجیبه‌تی به‌رده‌وام. هەر له‌ سنووری هیوا و نزا نه‌ماوه‌ته‌وه، به‌لکه مرۆف هه‌ولتی زۆری بۆ داوه و له‌نیو حیكایه‌ت و ئەفسانان زۆرجاریش، به‌و (گه‌نج)یبه گه‌یشته‌وه.

گلگامش پاش ئەوه‌ی (گیانی نه‌مریی) به‌ده‌ست دین، به‌م شتیوه‌یه باسی ئەو گیا گرنگ و ئەفسانه‌ییبه ده‌کات:

«پاشان گلگامش به (ئور- شه‌نابی) به‌له‌مه‌وانی گوت

هۆی (ئور- شه‌نابی) ئەو گیا یه‌ سه‌یره

پیاو ده توانی چالاکیه کانی ژبانی پی به ده دست بییته وه
ناوی لیده نیتین (پیر ده گه ریتیتته وه سرده می لای)
با له گه ل خۆمدا بییه مه وه (نوروک) ی شووردار
تا (خه لک) هاوبه ش بن و له گه لمان بیخۆن

منیش له رۆژه کانی دواپی ته مه ندا ده بخۆم، تا گه نجیم بگه ریتته وه» (۱۳۳، ص ۱۶۵-۱۶۶)
وه کو دیاره گلگامش بویه ئه م گیایه ی لا سهیره، چونکه چالاکیه کانی ده ریتیتته وه و پیاو دیتیتته وه
سه ر ته مه نی رۆژانی گه نجی! سه خاوت و دلکراوه یی گلگامش له ودايه، ئه و گیاسهیره هه لده گری و
ده یه وئ بهیتیتته وه شاری (نوروک) بۆ ئه و هه موو خه لک هاوبه شی بن له خواردن و ئه وانیش وه کو ئه و
سوود له م گیایه بیین. هه ر خۆشی ده لئ: رۆژانی دواپی ته مه نم ئه و گیایه ده خۆم بۆ ئه و بگه ریتته وه
سه ر ته مه نی گه نجی و چالاکیه کانم له پیرییه وه بگه ریتته وه سه ر شیه ی رۆژانی پر هیز و توانایی لای.
هه ر خۆشی ناویکی تر جگه له (گیای نه مری) بۆ ئه م گیایه پیتشیار ده کا و ده لئ: ناوی ده بیتته «پیر
ده گه ریتیتته وه سرده می لای» چونکه وه کو ده رده که وئ، (نه مری) به پیری و بی هیزی لای گلگامش
هیچ سوودیکی نییه! ژبان به گه نجی خۆشه، چونکه گلگامش گه نجیکی چالاک و پاله وانیکی نازابوه،
نه یوستتوه، ئه و گه نجی و چالاکی و پاله وانیه له ده ست بدا، به وه ش هیوایه کی به کجار مرۆفانه و
شیای خاوستتوه، به که م: به گشتی کردنی مولکیهت و هاوبه ش بوونی خه لک و سوود و هرگرتن له
گیایه که.

دووم: گه یشتن به گه نجی هه میشه یی وه ک رۆژانی لای. به پیتچه وانیه زۆریه ی ئه وانیه که داوی
نه مری ده که ن، هه ر تنیا باسی نه مری ده که ن و هه ندیکیان دواچار له و نه مرییه په شیمان ده بنه وه
چونکه به شیه یه کی شیاو به ده ست ناھیتن. (له به شی سبیه مدا به دریتی باسی ئه م حاله ته ده که بن).
ئه گه ر هه موو لایه ک ئه و نه نجامه ناخۆشه ده ژانین، که دواچار گلگامش ئه و گیا سهیر و گیای نه مرییه
له ده ست ددها، پاش ئه و ه ی (مار) بۆ خۆی ده یخوا، هه ر ئه م گیا خوارده شه بووه ته هۆی ئه و ه که خه لک
(کراس فریدان) ی مار به نوئ بوونه وه و خۆگۆرین و ته مه ن دریتی لیکیده نه وه، گوتمان ئه گه ر گلگامش
گیای نه مری و گه نج بوونه وه له ده ست ددها، ئه و (زه مبیل فرۆش) ئه و گه نجیه ته و او وه ک خواستی
گلگامش به ده ست دیتن، واته پاش پیری و بی هیزی ده گه ریتته وه سه ر ته مه نی گه نجی و پر هیز و
چالاکی. (زه مبیل فرۆش) پاش کیتشه یه کی زۆ رو ته مه نیککی دوردریژ و له پیرییه کی به کجار پیر
له گه ل خاتوون ده گه نه ئه و باره ی که هه ردووک به کتر قبول بکه ن، یا راستتر، زه مبیل فرۆش خاتوون،
قبول بکات، به لām خاتوون -ئیتستا - له ته مه نیکدایه، نایه وئ به م ته مه ن و پیرییه به زه مبیل فرۆش
بگات، بۆ پیتکه وه ژبان و (ماره بری) یه ک مه رچی ده بی، ئه ویش داوا له (زه مبیل فرۆش) ده کات
بیگه ریتیتته وه سه ر ته مه نی گه نجی، پاش ئه و ه ی زه مبیل فرۆش کۆشکیکی شیاو دروست ده کات، ده چیتته
سه ر به رمالی نویتن و سه رده با ته سه ر سه جده ی و ده لئ: «پاره یی ئه من و خاتوونئ بیته وه سه ر حه ددی
چارده ساله ی» جیتبه ج هاتنه وه سه ر حه ددی چارده ساله، خاتوون ئه و جار خۆی لئ ماره کرد، پیتکه وه

دانیشتن» (۴، ۳۲۲-۳۲۲).

ئه و ه ی لیره، له پارانه وه و خواستی خاتوون و زه مبیل فرۆش سه رنج راده کیتشیه هه ردووکیان، داوی
گه رانه و ه ی سه ر ته مه نی گه نجی ده که ن، نه ک داوی نه مری، داوا و دو عاکه شیان گیرا ده بی و دواچار
به گه نجی - گه نج - گه نج بوونه و ه ی جاری دووم - ده گه نه وه به ک.

ئه گه ر زه مبیل فرۆش و خاتوون به نویتن و نزای سه ر سه جده ی ده گه ریتته وه، سه ر ته مه نی لای، ئه و ا
(میرمخ) و ئه سپ و تازییه که ی، هه ر سیکیان، ده گه نه جیتگایه ک، هه ر چه نده سالان به سه ر ده چن، ئه وان
هیچ پیر نابن و هه ر له سه ر ئه و ته مه نه ده میتنه وه، که پیتیه وه چوینه ئه و جیتگایه، ئه ویش ته مه نی
گه نجیه! به لām که (میرمخ) دواچار غه ربی مال و ولاتی خۆی ده کا و پئ داده گری بۆ گه رانه وه،
په ربیه کان (سئ سیو) ی ده دهن و ده لئین: (هه ره، خوه دئ ب ریا ته ربه، ته را توغریه، فان سیتقان نه ده
که سه کی) (۲۴، ۱۵۹) به لām، له گه رانه ویدا (شه یبان) خۆی لئ ده کات په ره میتیکی پش سپی زارۆک
نه خۆش و داوی (سئ سیو) یکی لئ ده کات، (میرمخ) یش به هه سستی پر سۆزی مرۆفایه تی - که لیره خالی
لاوای (میرمخ) ه- سئ سیوکی ده داتن، هه ر که سئ سیوکه ی ده داتن، به کسه ر: «ئوئ کو سیتق دا پیری
چۆکه وی سست بوون، مویتد وی سپی د رووی ویدا هاتن» واته گه نجی له گه ل سئ سیوکه ره ریش و پیری
ده رکه وت، به سستی چۆک و سپی بوونی ریش، له گه ل دۆراندنی، دوو سئ سیوکه ی تر، نه ک هه ر گه نجی و
جوانی ده دۆریتن، به لکه (ژبان) یش له ده ست ددها و ده مری، نه ک هه ر (میرمخ) خۆی، به لکه ئه سپ و
تازییه که شی وه کو خۆی پیر دهن و گیانیا ن ده رده چن.

۲-۱-۵-ته مه ن دریتی:

مرۆف له واقعا هیوا ی زۆرشت ده خوازی و هه وئلی زۆرشت ددها، به لām هه موویان به ده ست ناھیتن،
که چی، ئه م هیوا و هه وئله بی نه نجامانه زۆر به ئاسانی له نئو میتووی نایین و ئه فسانه دا به ده ست هاتوون و
گه یشتوونه ته نه نجام هه ر له جیهانی نایین و ئه فسانه به که مرۆفی هه میشه ساغ و سه لامهت و هه میشه
گه نج و مرۆفی نه مره ن، جگه له وه ش هه ر له ئه فسانه و نایینه که مردووی سه د ساله و مردووی کفن
هیتشتا زه رد نه بوو زیندوو ده کرتته وه. جگه له وانه هیوایه کی تری له میتزیه ی مرۆف هه یه، ئه ویش هیوا ی
(ته مه ن دریتی) یه.

ته مه نی ئاسایی مرۆف به شی ئه وه ناکات که مرۆف له م ته مه نه دا هه موو هیوا و ئامانجه کانی خۆی
به دی بیتن، دووم مرۆف له وانه نییه که هیوا و خواسته کانی کۆتایی بیت، بۆیه هه وئله کانی بۆ
ته مه ندریتی و له ش ساغی و نه مری و زیندوو بوونه و ه ی جاریکی تر، بی پسانه وه بووه، ئه گه ر له واقع و
به ژانست هیچی بۆ نه کراوه، ئه و له ئه فسانه و خه یال زۆری به ده ست هیناوه، ئه م ئه فسانه و خه یاله
هه میشه نایین پشتگیریا ن بووه، واته چیرۆکه نایینییه کان نمونه ی زۆر له م به ده ست هاتووانه ی تیدایه،
ئه وانیه که له واقع به ده ست نایه ن. هه ر ئه وه شه هۆی تیکه لی پیکچوونی نایین و ئه فسانه له رووی
جۆری پاله وان و رووداو و ئامرازه کانه وه.

ئه م هه وئله زۆره ی مرۆف به رده وام بۆ به ده ست هینانی ئه و هیوا ئه سته مانه، ته نیا له نئو چیرۆکه

نه‌فسانه‌یی و چیرۆکه‌ ئایینییه‌کان ماونه‌توه. ئیستا کاتی ئه‌وه‌یه‌ هه‌ندێ له‌و چیرۆکه‌ نه‌فسانه‌یی و ئایینی و میژوواییانه‌ به‌سه‌ر بکه‌ینه‌وه‌.

سه‌ره‌تا با گوێ له‌ (لۆگال زاگیزی، ۲۴۰۰-۲۳۷۰ پ.ز) رابگرین و بزانی به‌ چ ریگیه‌ک هه‌ولێ ته‌مه‌ندریژی خۆی ده‌دا: «وای ده‌نا ئه‌نلیل پاشای هه‌موو ولاتان له‌به‌ر خاتری من نوێژی کردبا و له‌ به‌رامبه‌ر (نان)ا پارابوایه‌وه‌ و به‌لکه‌ ته‌مه‌نیکی ده‌هاوێشته‌ سه‌ر ته‌مه‌نم» (پ-۱۹) (۱۷۱، ص ۹۵-۹۶) ئه‌م پاشایه‌ به‌نزا و له‌ ریگی خوداوه‌ند و ئایینی سه‌رده‌مه‌که‌ی خۆیه‌وه‌ هه‌ولێ ته‌مه‌ندریژی داوه‌، له‌ نزی ئه‌م پاشایه‌ ئه‌وه‌ به‌ده‌رده‌که‌وه‌ی، که‌ ئه‌و پاشایه‌ یه‌که‌مین که‌س نبیه‌، ئه‌م نزی ته‌مه‌ندریژییه‌ ده‌کات و-به‌دوورییه‌ مه‌زانه‌- که‌ خه‌لک هه‌بووین له‌پیش ئه‌و و سه‌رده‌می ئه‌و دوعاکیان گیرا بووین و ئاواته‌که‌یان به‌ده‌ست هاتین!! ئه‌گه‌ر لوگال زاگیزی ده‌یه‌وێ ته‌مه‌ندریژییه‌ که‌ی له‌ ریگی خوداوه‌ند به‌ده‌ست بێت! ئه‌وا چیرۆکه‌ نه‌فسانه‌یییه‌کان زۆر جار وه‌ک کارێکی ئاسایی باسی ته‌مه‌ندریژان ده‌که‌ن سالانیکی ئه‌وه‌نده‌ زۆریان بۆ داوێنه‌ سه‌ریه‌ک، که‌ زۆر له‌ ته‌مه‌نی ئاسایی مرۆف دووره‌.

مه‌گه‌ر ئه‌و (سال)انه‌ به‌ پێوانه‌یه‌کی لێکبده‌ینه‌وه‌، با گوێ له‌ (پۆسته‌م) بگرین بزانی له‌باره‌ی ته‌مه‌نی خۆیه‌وه‌ چی ده‌لی: «پۆسته‌م، به‌هیوای ئامۆژگاری کردنه‌وه‌ رووی له‌ (ئه‌سفندیار) کرد و (گووتی): «رۆله‌ هه‌زار و سه‌د و شه‌ست سال ته‌مه‌نم به‌سه‌ربردوه‌، که‌س نه‌یتوانیوه‌ ده‌ستی من بیه‌ستی، ئه‌و تاج و ته‌خته‌ من پاراستومه‌» (۵۱، ص ۳۷) ئه‌وه‌ی ئیمه‌ مه‌به‌ستمانه‌ (۱۱۶۰ سال ته‌مه‌نی رۆسته‌م)ه‌ که‌ لێره‌دا له‌سه‌ر زاری رۆسته‌م خۆی ده‌یخوێنینه‌وه‌. ئه‌م ته‌مه‌نه‌ زۆره‌، نیشانه‌ی هیوا خواسته‌یان به‌ده‌ست هێنانی هیوای داهاوتوه‌ له‌ رابردوودا؟! هه‌ر له‌ ولاتی (ئێران و بیج)دا ئه‌و ولاته‌ی ئه‌و وه‌خته‌ زۆریه‌ی کوردستانی ئه‌م‌رۆی ده‌گرتوه‌، له‌و ولاته‌ و نه‌فسانه‌ی ئه‌و سه‌رده‌مه‌، ناوی که‌سانێکی زۆر دی، له‌و که‌سانه‌ی که‌ ته‌مه‌نیان له‌ ته‌مه‌نی ئاسایی مرۆف زۆر به‌سه‌ره‌وه‌ بووه‌، هێنده‌ هه‌یه‌ ئه‌م ته‌مه‌ن درێژانه‌، جگه‌ له‌وه‌ی شاه‌ و هه‌ندێ جار خواوه‌ند بوون، به‌لام، هۆی ته‌مه‌ندریژییه‌که‌یان زۆرتر هۆی بوونی (فه‌ر) بوو، به‌مانای (نور-روناکی) (۱۹۰) و (پیرۆزی) (۱۸۹) و (شان و شه‌وکه‌ت) (۱۹۰ + ۱۹۳) وا ئه‌م شان و شه‌وکه‌ت و رووناکییه‌ پیرۆزه‌ له‌ خواوه‌یه‌ و هه‌موو که‌س و بنه‌ماله‌یه‌ک ئه‌م (فه‌ر)ه‌یان به‌رناکه‌وه‌ی، ئه‌م وشه‌یه‌ هه‌ر ئه‌م‌رۆ له‌نیو کورد به‌کارده‌ی (به‌دقه‌ر) که‌ ته‌واو به‌دژی پیرۆز و رووناک و شان و شه‌وکه‌ت دیت، که‌ هه‌ر ئه‌م وشه‌یه‌ له‌ (ئاوێستا) و (په‌له‌وی)دا به‌کارهاتوه‌ و هه‌ر ئه‌م مانایه‌ی هه‌بووه‌، که‌ ئیستا له‌نیو کورد به‌کارده‌ی، ئه‌م فه‌ره‌ زۆر تاییه‌مه‌ندی هه‌یه‌، که‌ ده‌توانین ته‌واو به‌هێز و پیرۆزی و رووناکی خوداوه‌ندی ناو بیه‌ین، هه‌ر ئه‌وه‌ش بوو، هه‌رکه‌سپێک ئه‌م فه‌ره‌ی هه‌بوو بێ، هه‌چ هه‌زینیک کاری لێ نه‌کردوه‌، (جه‌مشید) شای ناوداری (ئێرانی کۆن) هه‌تا مه‌یلی له‌سه‌ر چاکه‌ بوو، ئه‌م فه‌ره‌ی خوداییه‌ له‌ یارمه‌تییدا بوو، وه‌ک هه‌زینیک هه‌م جه‌مشیدی ده‌پاراست و هه‌م وه‌ک هه‌زینیک خواسته‌کانی بۆ جێبه‌جێ ده‌کرد، ئه‌و هه‌یز-فه‌ر- ته‌واو هه‌زینیکه‌ی خوایی بوو، خودای چاکه‌ و خه‌یر، چونکه‌ که‌ (جه‌مشید) پاش کاره‌ گرنگه‌کان له‌خۆی بایی بوو و خۆی به‌خوداوه‌ند ناو برد و گوتی:

«جه‌هان را به‌ خوبی من اراستم»

چنان است گیتی کجا خواستم» (۱۸۳، ص ۳۸).

واته‌ ئه‌م جیهانه‌ به‌جوانی و چاکی من رازاندومه‌توه‌، گیتیش هه‌ر به‌و شێوه‌یه‌ که‌ من ویستومه‌، له‌وه‌شی تێبه‌راند و گوتی:

(خور و خواب و ارامتان ازمن است

همان کوشش و کامتان ازمن است» (۱۸۳، ص ۳۸).

واته‌ خه‌و و خواردن و حه‌سانه‌وه‌تان له‌منه‌وه‌یه‌، هه‌ر ئه‌و رنج و ئاواته‌تان ئه‌ویش هه‌ر له‌منه‌وه‌یه‌. پاش ئه‌و لێگۆران و خۆه‌لئانه‌ که‌س به‌ده‌نگ نه‌هات هه‌تا پیاوانی ئایینیش سه‌ریان بۆ له‌قاند و نه‌وێران لێی به‌ده‌نگ بێن.

به‌لام، وه‌ک له‌ چیرۆکه‌که‌دا به‌ده‌رده‌که‌وه‌ی، ئه‌و خوداوه‌نده‌ی ئه‌م هه‌یز و (فه‌ر)ه‌ی به‌و داوه‌ هه‌ر ئه‌ویش لێی ده‌ستبێته‌وه‌،

«چواین گفته‌ شد یزدان ازوی

بگشت و جهان شد پر ازگفت و گوی» (۱۸۳، ص ۳۹)

واته‌: پاش ئه‌وه‌ی ئه‌م قسانه‌ی کرد- قسه‌ی خۆ به‌خوداوه‌ند زانی- فه‌ره‌ی خودایی له‌و دوورکه‌وتوه‌ و دنیا پر بوو له‌ چه‌ چپ، واته‌ خه‌لک له‌نیو خۆیان که‌وته‌ گله‌یی و بیزاری ده‌ربهرین له‌ (جه‌مشید) و له‌ نه‌جامدا خه‌لک و خوا که‌وته‌ دژایه‌تی (جه‌مشید).

«به‌جمشید بر تیره‌ گون گشت روز

همی کاست آن فرگیتی فروز» (۱۸۳، ص ۳۹)

واته‌: رۆژ له‌ جه‌مشید وه‌رگه‌را و دنیایی لێ تاریک داهات که‌ ئه‌و (فه‌ر)ی جیهان رووناک که‌روده‌ی لێ داها.

ئه‌ژده‌یهاک (ضحاک) له‌رووی خۆین و ئایینه‌وه‌ کۆری هه‌ر نه‌ته‌وه‌یه‌ک و له‌سه‌ر هه‌ر ئایینه‌ک بێ، زۆرتر وه‌ک پاشایه‌کی زۆردار و خۆنریژ ناسراوه‌، ئه‌م پاشایه‌، ته‌مه‌نیکی درێژی هه‌بووه‌: «پاشایه‌تی زوحاکی تازی (عه‌ره‌ب) (پ-۲۰) هه‌زار سال و یازده‌ مانگ و حه‌وت رۆژ بوو» (۷۳، ص ۷۵) که‌ لێره‌ ئاوا سال و مانگ و رۆژی ته‌مه‌نی زوحاک باس ده‌کری، به‌لام زۆرتر نووسه‌ران هه‌رباسی (هه‌زار سال) ده‌که‌ن بۆ ته‌مه‌نی ئه‌و پاشا زۆرداره‌، (جه‌مشید) که‌ به‌ده‌ستی زوحاک به‌مشار دوولت کرا، چونکه‌ ئه‌ویش ته‌مه‌نیکی درێژی هه‌بووه‌، زۆر ته‌مه‌نی بۆ دیاری ده‌کری: «له‌ فه‌رمانه‌وایی جه‌م نۆ سه‌د زستان تێبه‌ری و جه‌م زه‌ویی سێ به‌قه‌د ئه‌وه‌ی که‌ هه‌بوو فراوان کرد» (۴۲، ص ۶) ئه‌گه‌ر لێره‌ باسی ۹۰۰ ساله‌ی ته‌مه‌نی -جه‌م- جه‌مشید ده‌کری، به‌لام نۆ سه‌ده‌که‌ به‌زستان ده‌ژمێری، که‌ ئه‌م جۆره‌ ژماردنه‌، واته‌ ته‌مه‌ن به‌ که‌ژه‌کانی سال ژماردن، شێوه‌یه‌کی به‌کجار کۆنه‌ و هی سه‌رده‌می مه‌رداری و کشتوکالی یه‌که‌مه‌، هه‌ر ئیستا له‌نیو کورد، ئه‌م جۆره‌ سال ژماردنه‌ به‌کارده‌ی (پ-۲۱) پاش (جه‌مشید) ته‌مه‌نی (فه‌ره‌یدوون) دیت که‌ ئه‌ویش (۵۰۰ سال) ژیاوه‌، پاشان (که‌بخسه‌ره‌) که‌ (۲۶۰ سال) ژیاوه‌ هه‌ره‌وا (که‌یکاوس) که‌ (۱۵۰ سال) ژیاوه‌، که‌ ئه‌م ته‌مه‌نه‌ی دوا واته‌ ۱۵۰ سال ته‌مه‌نی که‌یکاوس، ته‌مه‌نیکی زۆر نبیه‌ و

خەلک ھەن بە ئاسایی گەشتوونەتە ئەم، تەمەنە.

ھەندئ نووسەر ئەم تەمەندریژییە بۆ تەمەنی سەر دەھمیک دەگێرێنەو، ئەک تەمەنی پاشایەک: «ئەو ۷۱۶ سالەى جەمشید و ۱۰۰۰ سالەى زوحاک و ۵۰۰ سالەى فەرەیدوون ھێمایەکە بۆ سەر دەمانیک نە ئەوێ کەسانێ بەو ناوێوە لەم ماوێ دەریژێدا حوکمیان کردبێ» (۸۰، ص ۷۵) ئە ئفسانەى کوردی، زۆر جار باسی کەسانی تەمەندریژی دەکری ئەم تەمەندریژییەش، ھەر و ھا بەخۆراپی نایەتە ناو ئفسانە بەلکە مەبەستێکی بەدواوێ، زۆر جار بایش باسی چۆنیەتی بە دەست ھێنانی ئەم تەمەندریژی و ھۆ و مەبەستی تەمەندریژییە کەش دەکری.

ھەر لە ئفسانەى (میرمەح) ئەو دەقەى (قەناتی کوردی) (۲۲-*) (بلاوی کردووتەو، (میرمەح) کە بەدوای نەمری-دا دەگەرێ، لە رینگا تووشی سێ جۆر تەمەندریژیان دەبێ، یەکیان جووتیارێکە خەریکی زەوی کێلانە، ھەتا کێلانی زەوی مابێ، ئەویش دەمیتێ، دوو مەیان، (مار) یەکە ھەر سالەى جارێک کراسی خۆی داوێتە دۆلێک، کە دۆلەکە پر بوو ھەو ئەویش دەمێ. سێبە مەیان، بەلندە یەکە خەریکی (گارس) (۲۳-*) خوار دەن، کەى گارسە کەى تەواو بوو ئەویش دەمێ. ئەم سێ نمونە، مەردنیان بەم کارانە داو دەکەوێ و سالانیکی زۆر دەخایەنێ، بەلام ژمارەى سالەکان باس نەکراو. ھێندە ھەبە، تەمەنیان زۆر زۆر لە سەر ھەوێ تەمەنی ئاسایی خۆیانە، یاراستەر، تەمەنیان تەمەنیکی ئفسانەییە. لە ئفسانەییەکی تری کوردی کە (عەبدول شاربازێری) (۲۴-*) (بلاوی کردووتەو، باسی سێ کور و باوکیک دەکات، کە ئەوانیش تەمەنیان زۆر لە سەر ھەوێ تەمەنی مرۆفی ئاساییە. کورەکان تەمەنیان بەم شێوەیە گەورە کەیان تەمەنی (۷۵۰ سال) ھ و ناوێنجیبە کەیان (۵۵۰ سال) و بچوو کەیان (۴۵۰ سال) تەمەنیەتی، بەلام باوکیان (۸۰۰ سال) ژیاو، لە ئفسانە کە ھۆی تەمەندریژییە کەیان بۆ ژنەکانیان دەگەرێتەو، ھەر یەکە تەمەنیان بەقەد باشی و خراپی ژنەکانیانە ھەتا ژنەکانیان باشتر بوو، تەمەنیان زۆرتر بوو، ژنیش لێرە ھۆی ئاسوودەیی دل و دەروون و ژبانە، واتە مەبەست ئەوێ کە پیاوی ئاسوودە و بێ خەم لەنیو مالتی تەبا و رێک تەمەنی لە پیاوی نینگەرەن و خەماوی نیو (مالتی بەجەنگ) (۲۵-*) پترە، ئەم تەمەندریژییە ھیوا و خواستێکی ھەمیشەیی مرۆفە، بۆیە لە ئفسانەى ھەمو گەلێکدا، چیرۆک و ئفسانەى تەمەندریژیان زۆرە و بە دەست دەکەوێ لەنیو (عەرەب) یش نمونەى ئەم جۆرە تەمەندریژیانە لەنیو فولکلۆر و ئفسانەیاندا زۆرە، (تاھا باقر) دەنووسێ: «ھەوالی تەمەندریژیان و زۆری ئەوانەى کە رینگای پر ئەستەمیان گرتووتەبەر لە پێناوی بە دەست ھێنانی مانەو و نەمری. وەکو چیرۆکی (لوقمانی حەکیم) و ذولقەرنی و خدر و سەرگەردان و تەبعلئە و سەت و شەمەر و بەرەش و قەیس و بن زوھەیر» (۱۳۳، ص ۴۳) ھەندیک لەمانە نەمرییان بە دەست ھێنا و وەکو خدر و ھەندیکى تریان تەمەندریژی وەکو لوقمان کە تەمەنی حەوت باز ژیاو. ھەر چەندە ئەم تەمەندریژیانە، لە دەقە ئایینیەکانیش وەکو پێغەمبەر و پیاوی ئایینیش ناویان ھاتووە، بەلام ھەر ئەم ناوانە، بە شێوەى تر لە دەقە ئفسانەیی و فولکلۆرییەکان باس دەکری، چونکە کەسایەتی مێژوویی و ئایینیەکان کە دەکەونە نیو دەقی ئفسانە و فولکلۆرەو گۆرانی زۆریان بە سەردادێ، ئەمەش لە ئفسانەى ھەمو گەلان ھەر وایە.

ھەندیک لەو پیاو ئایینیانەى کە وەک تەمەن درێژ باسکراون، ئەمانەن: «ئادەم (۹۳۰ سال) ژیاو، شیت (۹۱۲ سال) ئەنوش (۹۰۵ سال) و نوح (۹۵۰ سال)،» (۸۶، ص ۱۵)

۲-۱-۵-۶- یارانی ئەشکەوت: (اصحاب الکھف):

لە قورئان و سوورەى (الکھف) دا باسی دەستە یەک ئیماندار دەکات، کە ژمارەکانیان زۆر تر بە حەوت کەس دەزانن و لەگەڵ سەگە کەشیان دەبنە ھەشت: «ویقولون سبعة وثامنهم کلهم» (الکھف "۲۲") وەک لە سوورەتە کە باس دەکا سێ سەد و نۆ سال خەوتوون: «ولیشوا من کھفهم ثلث مائة سنین وازدادوا تسعا» (الکھف "۲۵") ئەگەر سالی خەوتنە کەیان بە سێ سەد و نۆ سال باس دەکات، بەلام نازانین ئەو یارانەى ئەشکەوت لە کاتى خەوتنە کەیان ھەر یەکە و تەمەنیان چەند بوو؟ ھێندە ھەبە کە باسی ئەو دەکات ئەو نەدە سالە بە زیندوویی و خەوتوویی و چاوکراوویی ژیاون ئەمەش تەمەنیکی زۆر لە تەمەنی ئاسایی مرۆف بە سەر ھەوێ، بۆیە دەتوانین ئەم خەوتووە زیندووانەش بە تەمەندریژی ناوبەین، کە جۆرە تەمەندریژییەکی تایبەتە، جیا بە لەگەڵ ھەموو تەمەندریژیەکانی تر.

جگە لە مرۆف بۆ تەمەندریژی لەنیو دەقە ئفسانەییەکان باسی ھەندئ گیانلە بەریش دەکری، کە ئەوانیش تەمەنیکی زۆر دەژین لەوانە: «(گور) ھەندیک دەلێن دوو سەد سال و ھەندیک دەلێن ھەشت سەد سال دەژی» (۲۰۰) بەلندە یەکی ئفسانەیی تر ھەبە، ئەویش (قەقنەس) کە: «بەلندە یەکە بە کجار زۆر سەیرە، دەلێن ھەزار سال تەمەنییەتی» (۱۹۰) ماریکی گەورە ھەبوو، بەناو (عوج) کە گواہی: (لە پاش لافا و ۵۰۰ سال ژیاو و اجار بە دەستی موسا کوژراو» (۲۰۰).

وەکو لەنیو ئفسانەکاندا بە دەردە کەوێ، مرۆف زۆری ھەوێ و بەدوای ھەموو ئەم لەش ساغی و تەمەندریژی و زیندووبوونەو و نەمری بەدە گەرێ، ئەگەر ھەموو ئەمانە بە دەست نەھێنا بێ ھەندئ جار یەکیکیان دەست کەوتووە، جا ھەر کامیکیان بێ، گرنگترینیان، نەمری بە کە یە کە ئەویشی زۆر جار دەستی کەوتووە، بەلام بەقەد ئەوێ لە بە دەست ھێنانیدا ئازا و یەک را بوو، لە پاراستن و مانەویدا ھێندە لێو شاوە نەبوو. (میرمەح) دایک و باوک و ھەموو خەلکی شارە کە لێی دەپارێتەو و لە بەری دەخوێنن کە واز لەم بیرە بێنێ کەچی، بەقسەى ھیچیان ناکات، کەچی کە (سێو) ی تەمەن و نەمری لا دەبێ، لەگەر ئەویدا، تەنیا یەک پیرەمێرد بە دوو قسەى سۆزدار ھەر سێ سێو لێ دەستینێ، کەچی سەیر لەو دایە؛ لەگەڵ ئەوێ کە یە کەم سێو دەدات، چۆکی شل دەبێ و سەر و پێشی سێو دەبێ، کەچی ھیشتا پەند وەر ناگرێ و دوو سێو کەى تریشی دەدات و بەمەش لەش ساغی و گەنجی و نەمری بە کە ھەرسیکیان پێکەو دەدزینێ.

۲-۱-۵-۶- زیندوو بوونەو:

مردن بەم ھەموو ناشرینی و سامەو کە ھەبەتی، وای لە مرۆف کردووە، بە زۆر رینگا ھەوێدات خۆ لە دەست مردن رزگار بکا، جگە لەوێ کە ھەولێ داو (نەمر) بێ و لەگەڵ حالەتی مردن رووبەر و نەبیتەو، ئەوا کە مردنیش ھاتووە و خۆشەویستەکانی گرتووتەو، بێکارە نەبوو و پاش مردنیش ھەولێ

داوه مردوو که زیندوو بکاته‌وه، له‌م هه‌ل‌دانه‌ش په‌نای بۆ زۆر شت بردوو، هه‌ر له جادوو و ئەفسوون و هونەر و ئایینه‌وه بیگره، تا ده‌گاته زانستی سه‌رده‌م. جگه له‌وه هه‌ل‌دانانه‌ی له‌جیوه کردوو‌یه‌تی، بۆ‌ئوه‌ی هونەری زیندوو‌کردنه‌وه به‌ده‌ست بێنێ، هه‌ندێ جار به‌دوای ئەو شت و شوتیانە‌شدا گه‌راوه که هۆی زیندوو بوونه‌وه‌ن، وه‌ک (ناوی نه‌مری) و (سیوی نه‌مری) و (ناوازی نه‌مری) و (گیای نه‌مری) و (ولاتی نه‌مری). دیاره ئە‌مانه‌ش هه‌ر چه‌نده سه‌فته‌ی (نه‌مری!!) یان به‌دوا‌وه‌یه، به‌لام توانایی ئە‌وه‌یشیان هه‌یه، که مردوو زیندوو بکه‌نه‌وه، له‌چیرۆکی (بولبولی خوشاواز) (*-۲۶) پاش ئە‌وه‌ی کچه به (شوور) سه‌دان لاوی عاشق به‌ئه‌سه‌په‌وه ده‌کاته به‌رد، دوا‌جار پال‌هوانی له هه‌موو پال‌هوانان ئازاتر و عاشق‌تر ئە‌و ته‌لسمه ده‌شکینێ و به (ناوی حه‌یات) که ته‌واو به‌پێچه‌وانه‌ی شووری مردنیه‌یه، هه‌موو سواره‌کان زیندوو ده‌کاته‌وه، پاش ئە‌وه‌ی عاشقی سه‌رکه‌وتوو، ئاوه‌که به‌ده‌ست دێنێ و هه‌ر سواره به‌به‌ردیوه‌ی که‌میکی له‌و ئاوه پێدا‌ده‌کات و زیندوو‌یان ده‌کاته‌وه، ئە‌وانی تریش هه‌ر به‌م شپه‌ن، جا یان مردوو یان مردوو به‌ئە‌فسوون و جادوو زیندوو ده‌که‌نه‌وه، ولاتی نه‌مری‌ش وه‌ک نا‌وجه‌یه‌کی پارێزراو له‌مردن وایه، هه‌رکه‌سه‌ی بگاته ئە‌و ولاته، حه‌وت ساڵ بێ مردوو‌یی، ده‌ست به‌جێ زیندوو ده‌بێته‌وه، له‌چیرۆکی تری کورده‌واری، مرۆف ئە‌م هونەری زیندوو‌کردنه‌وه له‌ب‌لنده‌ فیر ده‌بی، که ده‌بینی، ب‌لنده‌یه‌ک گیایه‌ک دێنێ و له‌م‌لی ب‌لنده‌یه‌کی کوژراوی هه‌ل‌ده‌سوێ، ب‌لنده‌ مردوو‌که ده‌سه‌جێ زیندوو ده‌بێته‌وه، کابراش هه‌مان گیا له‌م‌لی کوژراوه‌که هه‌ل‌ده‌سوێ و ئە‌ویش واته مرۆفه کوژراوه‌که‌ش زیندوو ده‌بێته‌وه.

لیژه به‌پێچه‌وانه‌ی (هابیل و قابیل) که قه‌له‌رەشکه هاو‌رە‌شکه هاوره‌گه‌زه کوژراوه‌که‌ی خۆ ده‌شاریته‌وه، واته زیندوو‌یک ده‌کوژرێ و ده‌شاریته‌وه، به‌لام ئە‌م ب‌لنده‌یه کابرا فیر ده‌کات مردوو زیندوو بکاته‌وه.

ئە‌م مردوو زیندوو‌کردنه‌وه‌یه، له‌ ئە‌فسانه‌ی خۆمانی و بیانی ئه‌وه‌ی زۆری هه‌یه، وا چاکه، له‌ کۆتاییه‌که‌ی باسی ئە‌فسانه‌یه‌کی کۆنی کوردی بکه‌م، که کۆنیه‌که‌ی زۆر پێش ئیسلامه، به‌لام وه‌ک هه‌موو ئە‌و ئە‌فسانه‌ی که بیری ئیسلامه‌تی کاری لێ کردوون، ئە‌ویش که‌سایه‌تی ئیسلامی تێ که‌وتوو و خودی پیغه‌مبه‌ری ئیسلام (د.خ)، هاتوو‌ته‌ نێو ئە‌م ئە‌فسانه‌یه، چیرۆکه‌که زۆر درێژه، به‌لام (*-۲۷) به‌کورتی باسی ده‌که‌ین، له‌ ولاتی فه‌ره‌نگستان، کچ و کوپکی عاشق که ئامۆزای یه‌ک‌ترن، پاش ئە‌وه‌ی باوکی کوپه‌ ده‌مری، مامی، باوکی کچه ده‌ست به‌سه‌ر پاشایه‌تی شار و ولاتدا ده‌گرێ و کچه‌ش ناداته کوپه‌ کوره‌ش ئیسلام ده‌بی و پاش کێشه‌یه‌کی پر پال‌ه‌وانیه‌تی و کاری عاشقانه، کچه و کوپه‌ دێ پێک‌بگه‌ن، به‌لام پێش ئە‌وه‌ی بگه‌نه‌یه‌ک کوپه‌ ده‌کوژرێ و کچه‌ش له‌ هه‌ژمه‌تان خۆی ده‌کوژرێ. پاش ده‌یان ساڵ وه‌ک چیرۆکه‌که باس ده‌کا، خۆشه‌ویست ئە‌م به‌سه‌رهاته ده‌بیسێ و له‌ (ئیمامی هه‌مه‌زه) ده‌خوایێ، گۆری ئە‌م دوو عاشقه نامراوه‌ی پێشان بدا، که ده‌چنه‌ سه‌ر گۆره‌کان، خۆشه‌ویست دوو رکات نوێژ ده‌کات و له‌ خودای خۆی ده‌پارێته‌وه، هه‌ر دوو گۆر شه‌ق ده‌بن و کچه و کوپه‌ وه‌ک خه‌ویان لێ که‌وتی، نێو چه‌وانیان ته‌نکه ئاره‌قه‌یه‌کی کردوو، چاو ده‌که‌نه‌وه و ده‌پرسن، چیه‌ قیامه‌ته‌؟ پاش ئە‌وه‌ی تێیان ده‌گه‌ین، که ئە‌وه خۆشه‌ویسته ئە‌وانی زیندوو‌کردوو‌ته‌وه، ئە‌گه‌ر بیانه‌وی، ده‌توانن ئیستا له‌سه‌ر دنیا بژین، به‌لام، ده‌پرسن، پاشان جارێکی تر ده‌مرینه‌وه؟ ئە‌وانیش ده‌لێن به‌لێ، جا هه‌ر دووکیان، ده‌لێن

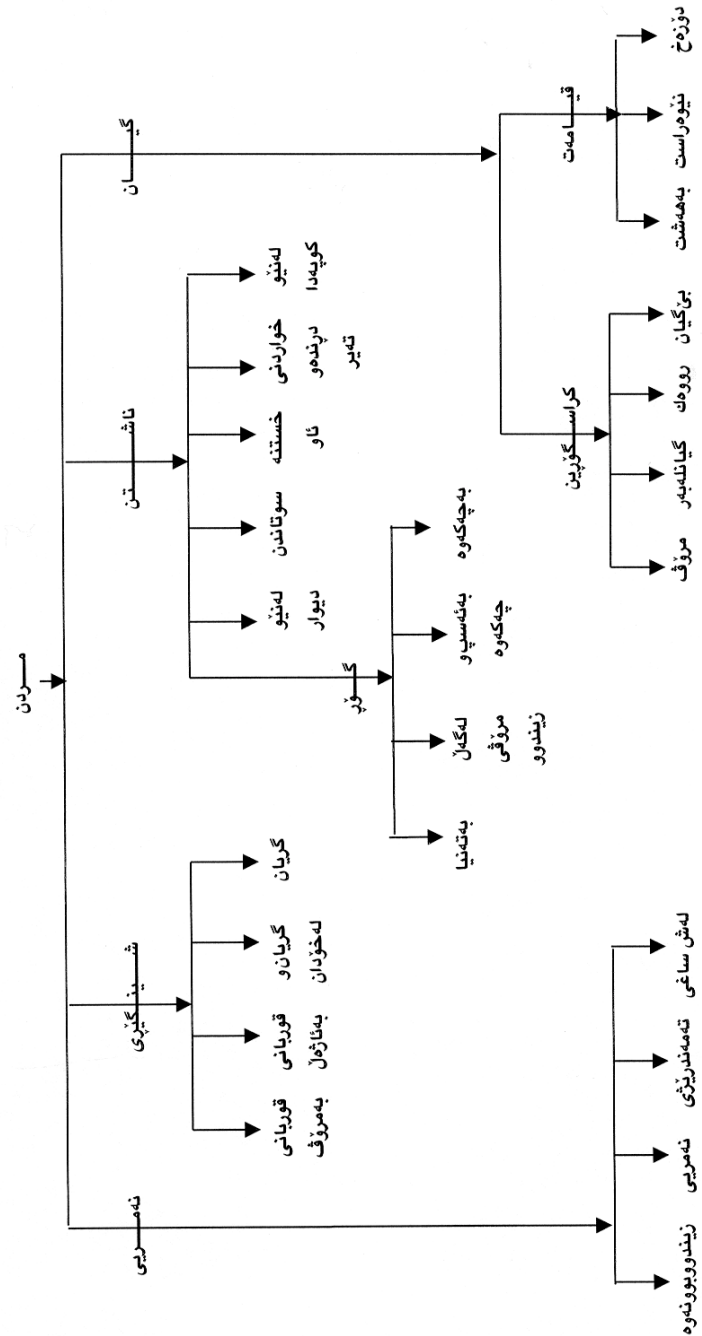
لێمان گه‌زین، ئاوامان خۆشتره و نامانه‌وی جارێکی تر نازاری مردن بکێشین، جارێکی تر هه‌ردوو عاشق هه‌ر له‌گۆره‌کانی خۆیان ده‌شارنه‌وه. ئە‌وه‌ی لیژه مه‌به‌ستی ئیمه‌یه، بۆ‌ئوه‌ی ئە‌م چیرۆکه‌ کۆنه له‌گه‌ل سه‌رده‌می ئیسلامه‌تی بگه‌نجی، ئە‌قلی گشتی و له‌سه‌ر یاسای ئە‌فسانه په‌نای بۆ که‌سایه‌تییه‌کی وه‌کو پیغه‌مبه‌ر بردوو، تا مردوو‌ی پێ زیندوو بکاته‌وه، چونکه هیچ موس‌لمانیکی عه‌وام، ئە‌م زیندوو‌کردنه‌وه‌یه، له‌توانای خۆشه‌ویست به‌دوور نازانێ. شیاویش نییه، کارێکی ئاوا پر موعجیزه له‌سه‌رده‌می ئیسلامه‌تی و له‌نێو کۆمه‌لگای ئیسلامدا بدریته‌ پال غه‌یره دینیک، ئە‌مه‌ش هۆیه‌کی گونجاندنی، ئە‌فسانه‌ی کۆن و هی ولاتانی جیا‌یه له‌گه‌ل عه‌قلی باو و سه‌رده‌می ئە‌و کۆمه‌لگایه‌ی که ئە‌فسانه‌که‌ی تیدا ده‌گێردیته‌وه.

زیندوو‌کردنه‌وی مردوو‌ان له‌نێو ئە‌فسانه به‌زۆر شپه‌ ده‌کرێ و زۆر جۆره که‌س ده‌یکات، هیچ کارێک نییه! له‌نێو ئە‌فسانه‌دا تایه‌ت بێ، به‌چینی و ئایینی. ئە‌وه‌ی له‌ ریگای ئایین و پیاوی ئایینه‌وه ده‌کرێ، جادوو‌کار و بت‌په‌رستیش ده‌یکات، ئە‌وه‌ی دێو و ئە‌جنده ده‌یکه‌ن، پیاوی زانا و هونەر‌مه‌ندیش ده‌توانن بیکه‌ن. هه‌ر ئە‌م زیندوو‌کردنه‌وی مردوو. ئە‌وه‌ی له‌ ئە‌فسانان باس ده‌کرێ، له‌ که‌سایه‌تییه ئایینییه‌کان موعجیزه‌ی پیاوه ئایینییه‌کان، وه‌ک کارێکی ئاسایی دێته به‌رچاو ژیننامه‌ی پیغه‌مبه‌ران پر له‌م جۆره موعجیزه و کار و رووداوانه.

۲-۶-۱- گه‌ران به هوای نه‌میری-۱۵:

مردن رووداویکی رۆژانه‌ی هەر کۆمه‌لگایه‌کی گه‌وره و بچووکى مرۆفایه‌تییه، هەر مرۆفایه‌کیش له ژبانیدا جارتیک ده‌میرێ. به‌هۆی نه‌خۆشکه‌وتنه‌کان و مردنی به‌رده‌وامی نیو کۆمه‌ل، (مرۆف) ی تاک رۆژانه به‌رده‌وام حاله‌تی مردن ده‌بینی و شت له باره‌ی مردنه‌وه ده‌بیسێ. له رۆژانی یه‌که‌می چاو و می‌شک کرانه‌وه‌ی مرۆف، مرۆفایه‌تی له ژبانیه‌کی ساکاردا ده‌ژیا و هه‌یشتا لاشه‌ی مردووه‌کان نه‌ده‌شرانه‌وه، له‌و رۆژانه‌وه که جه‌نازه‌کان له ده‌ورو به‌ری مرۆف ده‌که‌وتن و ته‌یر و درنده‌کان ده‌میان تینده‌نان و به‌هه‌فته و مانگ ئیسک و پروسکی -مردووه-کان که دوور نه‌بوو- جه‌نازه‌ی باوک و دایک و خوشک و برا و که‌سانی خۆشه‌ویستی خۆی بووین، رۆژانه مرۆف ئهم دیمه‌نه ناشیرین و ترسناکه‌ی (مردن و مردووه‌کان) ی ده‌دی و له نیو خه‌یالیدا خۆی ئاوا ده‌هاته به‌ر چاو، لیره‌وه کاردا نه‌وه‌کانی (مردن) سه‌ریان هه‌لدا، سه‌ره‌تا مرۆف بی‌ری له چاره‌سه‌رکردنی جه‌نازه‌کان کرده‌وه که دوور نییه، یه‌که‌م جار مرۆف بی‌ری له‌وه کردیته‌وه، جه‌نازه‌کان به‌ ئاودا بدا، ئاوی رووبار و ده‌ریاچه و ده‌ریاکانی ده‌ورو به‌ری، پاشان سووتاندن و پاشتریش ناشتنی جوژاو جوژ، ئه‌وه هەر له‌م کاته‌ش، سه‌ره‌تای ئایین و ئه‌فسانه سه‌ریان هه‌لدا، که مرۆف هۆی مردنی (مرۆف) ی له -جیابوونه‌وه- ی -گیان- و -له‌ش- زانی. ئه‌مه‌ش بووه هۆی به‌رنامه‌پێژکردنی ئایین و باوه‌ری بوونی-خوداوه‌ند- که هەر مرۆف، ئه‌و خوداوه‌نده‌ی له‌نیو سه‌روشت به‌ گشتی و شوپنه‌ تاریک و نه‌زانراو و نه‌ناسراوه‌کاندا ده‌دی. ئهم پروا بوون به‌ گیان و خوداوه‌نده به‌ره به‌ره یه‌نایینه‌کان ده‌دا، و مرۆف ئایین گۆزی و خوداوه‌ند گۆزی ده‌کرد، ئایینه‌کان و بی‌ری بوونی گیان و خوداوه‌ندیش بی‌ری زیندوویتی گیان و حه‌شر و حسابی قیامه‌ت و به‌هه‌شت و دۆزه‌خی هه‌تایه‌ پێشه‌وه، دیمه‌نه‌کانی مردن، له نه‌خۆشی و کوشتن و گیاندان و په‌ل کوتان و دهم و پل و ده‌ست و پێ خواربوون و چاو و دهم داچۆرانی کاتی مردن و تیکچوون و بۆگه‌نکردنی لاشه و دیمه‌نی ته‌یر و درنده خواردنی مردووانی سه‌ر زه‌وی و سه‌ر ئاو و رزیبونی لاشه‌ی نیو ئاو دهم تیتانی ماسییان و سووتاندنی لاشه و له‌گۆرنا و بێ هیزی و بێ جووله و بێ ده‌سه‌لاتی مردوو، پاش ئه‌وه‌ی که له ژبان، ته‌واو پێچه‌وانه‌ی ئهم حاله‌ته بووه، ئهم هه‌موو دیمه‌نه ناشیرین و پر مه‌ترسییه‌ی که له‌ئه‌نجامی مردنی مرۆفی زیندووی وه‌کو خۆی ده‌که‌وتنه به‌رچاو، جگه له دیمه‌نی پر مه‌ترسی و ناخۆشی نیو دۆزه‌خ، ئه‌مانه هه‌مووی ترسیکی گران و هه‌میشه‌ییان له‌نیو می‌شک و دلی مرۆفی تاکی نیو کۆمه‌لدا په‌یدا کرد، له‌به‌رامبه‌ر ئه‌وه‌شدا ژبان زۆر شتی جوان و خۆشی هه‌بوو، که مرۆف ده‌ستی لێ به‌رنایب، جگه له‌وه‌ی که هیواکانی داها‌تووی مرۆف هه‌میشه له هیوا پاربردو، به‌رده‌سته‌کان خۆشتر بوو، ئه‌مه‌ش هۆیه‌که، که مرۆف ئاماده‌ی مردن نه‌بێ، له‌ولاشه‌وه گرانی و زه‌حمه‌تی به‌ده‌ست هاتنی ئه‌و به‌هه‌شته خۆشه‌ی که (ده‌لێن!) (۲۸-*) هه‌یه، تیکه‌ل بوونی ئهم هه‌موو دیمه‌نه سارد و گه‌رم و جوان و ناشیرین و خۆش و ناخۆشه، مرۆفی خسته‌ نیگه‌رانیه‌کی به‌رده‌وام و بی‌کردنه‌وه‌یه‌کی هه‌مه لایه‌نه، له (مردن)، پێشتر باسی زۆر له‌م لایه‌نه‌مان کرد (سه‌یری دره‌ختی کاردا نه‌وه‌ی مردن بکه)، مرۆف هه‌ولی به‌رده‌وامی داوه، بۆ به‌ده‌ست هه‌تایان و خۆپاراستنی ته‌واوی لایه‌نه‌کان، یه‌کی له‌و لایه‌نه‌ی که بی‌ری لێ ده‌کرده‌وه به‌دوایدا ده‌گه‌را، به‌ده‌ست هه‌تانی (نه‌میری) بوو.

دره‌ختی کاردا نه‌وه‌ی مردنی مرۆف!!

نەمەری بەمانای لیک جیانەبوونەوی (لەش و گیان) و خۆپاراستن لە حالەتی مردن و دوای مردن، بۆ بەدەست هێنانی ئەو نەمرییەش مەرۆف، وەک هەموو خواستەکانی خۆی، پەنای بۆ زۆر (هۆ) و زۆر (ریتگا) بردووه. کە ئیستا ئەم هەولدانانە، لەنێو چیرۆکە ئەفسانەیی و پەندە فۆلکلۆرییەکاندا ماونەتووه، لە هەندێ پەیکەر و نووسینی کۆنی پیش زاییندا، ئەم بیرو کار و هەولدانانە، بەزۆر شێوە بەرجەستە کراون. لەوانە (زەمەن) یان دیاری کراوه، دەتوانین باسی کۆتترین و دیارترینیان بکەین. کۆتترینیان، بەسەرھاتی کابرای سەقەتی ئەشکەوتی (شانەدەر)ە، دیارترینیشیان (داستانی گلگامش)ە. کە یەکەمیان بۆ (٤٠ هەزار سال پیش زاین) دەگەریتەووه، کە هەولتیکێ سەرھاتی داوه، بۆ رزگاربوون لە سەقەتی و دواچار لە مردن! وەک دەرکەوتووه، کە سەرھەتەوت خۆی کوشت، کەچی (گلگامش) سەرھەت لەوێ کە هۆی نەمریی واتە (گیایی نەمریی) بەدەست بێتی، کەچی، وەک ئەنجامەکە یانراوه لە دەستی دا و دۆراندا! بەلام، گلگامش خۆی نەکوشت، بەلکە هەولتی دا، بەجۆرتیکێ تر نەمریی بەدەست بێتی، خۆی ریتگای زیندوو هێشتنەوێ ناوی خۆی هەلبژارد، بەلام، هەولدانەکی بۆ بەدەست هێنانی نەمریی، بوو بە بابەتیک کە شاعیر و داھێنەری سۆمەری (*-٢٩)، بەداھێنانیکێ ئەفسانەیی، نەمرییەکی هەمیشەیی پێشەخشی، نەمرییەکی کە بەهەموو دنیا دا بلاوووه و وەرۆژ بەرۆژی زیندووتر دەبێتەووه و هەتا (مەرۆف) و مەرۆقیەتی بژی ئەویش هەر دەژی.

داستانی گلگامش، کۆتترین و تەواوترین و گەرمترین نمونە پالەوان و چیرۆکی گەراوە بەدوای نەمریی-دا، کە ئەم مەرۆ وەک دەقیکی ئەدەبی ئەفسانەیی مێژوویی جیھانی لەبەر دەستە و دەتوانین وەک بەلگە یەکی زیندوو لەم رووه سوودی لێ ببینین.

گلگامش وەک پالەوانیکێ بۆ هاوتا و پاشایەکی بەدەسلات و مەرۆقیکی دووبەش خوداوەند، (*-٣٠) لە ژیا نیکدا دەژیا کە هەرچی بیوستبا دەیکرد و هەرچی حەزی کردبا بەدەستی دەهینا و لەهیچ شت و هیچ کەسێک نەدەترسا، سەرھەرای ئەوێش لەشیکێ ساغی هەبوو لە تەمەنیکێ گەنجیدا بوو. کۆبوونەوێ ئەم هەموو هێزە لە یەک کاتدا لەسەر گەرمیکێ وەک گلگامش، گلگامشی و لەخۆیایی کردبوو، هەتا لە خواوەندەکانیش نەدەترسا!! ئەو هەبوو خوداوەندەکان هاوتایەکی وەک (ئەنکیدۆ) یان بۆ پەیدا کرد، پاش ئەوێ ملیان لەبەر ملی یەک نا، بوونە هاوڕیتی گیانی بەگیانی، کە ئەم هاوڕێ تازەپە هێندە تر گلگامشی دلخۆش و لەخۆیایی کرد، لەگەرمەیی ئەم لەخۆیایی بوون و خۆشیشیدا، ئەنکیدۆ نەخۆش دەکەوێ و دەمرێ، مردنی ئەنکیدۆ زەنگیکێ زۆر گەرمی پێ مەترسی بۆ گلگامش لێدەدا، ئەویش زەنگی (مردن!!)ە. گلگامش کە ئەنکیدۆ پالەوانی خۆشەوێستی بەمردوویی دەبینی و لەخۆی دەپرسی: «ئەگەر مردم منبیش وەک ئەنکیدۆم بەسەردێ؟» (*-٣١) (١٣٣، ١٢٨) لێرەووه بۆ یەکەم جار گلگامش لە مردن دەترسێ و خەم دایدەگێڕێ.

پاش گەرا و ماندوو بوونیکێ زۆر (گلگامش) لە وەلامی ژنە (خودان خانە) و لە باسی دیمەنی مردنی ئەنکیدۆ دەلی: «حەوت رۆژ و حەوت شەوانم هێشتەووه، کرم لەسەر رووی کۆبوونەووه، مردن تۆقاندمی» ئەوجارە گلگامش لەو خانە دەپرسی: «ئەوێ دەکرێ و من دەتوانم مردن نەبێنم (نەمرم) ئەو مردنە لێی

دەترسیم و زرتیشکی ژاندم؟» ئەو خانە لە وەلامدا وەک هەموو ئەوانە تر ناوا نامۆژگاری گلگامش دەکات: «ئەو ژبانە تۆ بەدوایدا دەگەرێ نایدۆزیتەووه، خوداوەندان کە ئیسکی مەرۆقیان ئەفراند، مردنیان کردە قەدەری مەرۆف و ژبانیان (نەمرییان) بۆ خۆیان هەلبژارد»

بەلام، گلگامش ئەم قسانە هیچ کاری لێ ناکەن چونکە بەروای ئەو قسە (ئۆتۆ-ناپشتم) راستە کە دەلی: «مردن دل رەق و بێبەزەییە» ئەو (ئۆتۆ-ناپشتم)ە کە وەک گلگامش مەرۆی مردنی بوو و ئیستا (نەمریی) بەدەست هێناوه، گلگامش لێی دەپرسی: «پێم بلی چۆن چوویتە نێو کۆمەلگای خوداوەندان و ژیان (نەمریی) بەدەست هێناوه؟» ئۆتۆ ناپشتم وەلامی گلگامش دەدا تەووه و دەلی: «نەهێنی ژبان تۆ ناشکرا دەکەم» واتە ئەو نەهێنی و هێزە کە ئەو پێی گەیشتووتە (نەمریی)، نەهێنییە کەش ئەو هێزە، کەشتی دروست دەکا و خەلک و زیندەوهران لە خنکان رزگار دەکات و لە پاداشتا (ئەنلیل)ی خوداوەند بەناوی هەموو خوداوەندان دەلی:

«پیش ئیستا (ئۆتۆ-ناپشتم) و هەر تەنیا مەرۆف بوو بەلام لێرە بەدواوه (ئۆتۆ-ناپشتم) و ژنەکی وەک ئیمە دەبنە خوداوەند»

ئۆتۆ-ناپشتم ناوا چیرۆکە بۆ گلگامش دەگێرتەووه و پاشان لێی دەپرسی:

دوایی دووریان بێم لەکن دەمی رووباران دایانمە زاندم ئیستا کێ بۆتۆ خوداوەندان کۆ دەکاتەووه، تا کۆر بگرن، گلگامش! بۆ ئەوێ ئەو ژبانەت دەسکەوێ، کە بەدوایدا دەگەرێ؟» (١٣٣، ١٦٢) دواچار ئۆتۆ-ناپشتم، روو لە گلگامش دەکا و دەلی: «وەرە تا قیبت بکەمەووه!» لە تاقیکردنەووه کە سەرناکەوێ. خەو دەبیاتەووه و حەوت رۆژ خەوی لێدەکەوێ و بەناگا نا، روو لە ئۆتۆ-ناپشتم دەکا و دەلی: نازانم چیکەم؟

«ئەو هەتا مردن لەنێو جێگا کە مدایە. پێم لەهەر کوی دادەنێم. مردن لەوێ وەرکەوتووه!؟»

ئەم جارە پاش بێنە و بەرەپەکی زۆر، (ئۆتۆ-ناپشتم) دەلی: گلگامش وەرە نەهێنییەکی خوداوەندان پێم بلێم!

«رووه کێکی درک ناسا هەیه و لەنێو ئاودا دەروێ»

درکێک وەک گۆل دەستت بریندار دەکا

ئەگەر ئەو رووه کەت بەدەست کەوت ژبانێ (نوێت) دۆزیبەووه»

هەر زوو گلگامش بەردی گران لە پێی خۆی دێخ و شوپ دەبێتەووه بن ئاوی و رووهک (گیایی نەمریی) دینێ و دەگەریتەووه و زۆر بەو رووهکە سەیرەدا هەر دەلی، ئەو رووهکە (بیران) گەنج) دەکاتەووه و دەیبەمەوه شاری (ئۆروک) و با هەموو خەلک لەگەلم هاوبەش بن و من لەرۆژانی پیریدا دەبخۆم تا گەنج بێمەووه. بەدلی پێ لەو خۆشیش دەگەریتەووه و زۆر دەروا لەسەر سارداو (بیر) یک رادەووستی و دەپەوێ مەلە بکات،

«مار بۆنی گیا یەکە دەکا و

دەخشی و رووهکە کە دەدزی

گلگامش ئەمە دەبیینی دەس بەگریان دەکا و فرمیتسکان دادەبارینتی روو لە (ئور- شەنابی) بەلەمەوان دەکا و دەلتی:

«هۆ (ئور- شەنابی) ئەو دەستانەم بۆکتی ماندوو بوون؟

لەپیناوی کتی خوینتی دلم داچۆرا؟

بۆ خۆم هیچم بەدەس نەهینا!؟

بەلتی، ئەو دی بەدەستم هینا (مار = شیرری گلتی) بردی» (۱۳۳، ص ۱۶۷)

پاش ئەو دی مار- بەپیتی ئەفسانەکە: نەمری- یەکە ی بەدەست هینا گلگامش هەناسە سارد. گەرایەووە شاری (ئۆروک) و بەم واقعە رازی بوو، کە ئەویش وەکو هەموو خەلکەکە پۆژی د» دەمری، دەمری و دەچیتە ئەو دنیا، «جیهان لەبەرچاوی سۆمەرییەکان پاش مردن زۆر تەنگ و تاریک بوو، چونکە ئەوان لەسەر ئەو باوەرە بوون کە مەرۆش پاش مردن جگە لە ئیش و نازار برسییەتی و تینویتی هیچی تر نابینتی، لەبەر ئەوەش بوو سۆمەرییەکان بەردەوام بۆ سەلامەتی کە سوکاریان دەپارێنەووە و قوریانیان دەکرد» (۷۱، ص ۴۱) هەر ئەو باوەرەش لە هەوڵەووە زەمینیەکی باشی خۆشکرد بۆ گلگامش کە پاش مردنی ئەنکیدۆ بێر لە نەمری و خۆ دەربازکردن لە مردن بکاتەو، بەلام پاش بەدەست هینانی هۆی نەمری (گیایی نەمری) و دۆزاندنی گەرایەووە ئەو شوپنەکی کە لێیەووە هاتیبوو.

ئەگەر داستانێ گلگامش هەموو لایەنەکانی نەمری و گەران بەدوای نەمرییدا باس دەکات، ئەوا لە ئەفسانەکی هەموو گەلان- بەهی کورد- یشەووە باسی زۆر هۆی نەمری تر دەکری، واتە ئەو شتانەکی دەبنە هۆی بەدەست هینانی نەمری و ژبانی هەمیشەیی، ئیستا هەندیک لەو هۆیانە باس دەکەین.

ئاوی ژبان:

لەنێو ئەو چیرۆک و لە چیرۆکی زۆر لەو کەسانەکی کە باسی نەمری و گەران بەدوای نەمرییدا دەکەن، باسی (ئاوی ژبان- ئاوی حەیات) ش دەکری، ئەو ئاوەش: «شلە یەکی ئەفسونایییە و مردوو زیندوو دەکاتەووە و چارەسەری نەخۆش دەکات و پیاو نەمر دەکات» (۲۰۰) چەند ئەو ئاوە نایاب و ئەفسونایییە، هیندەش رێگای بەدەس هینان و شوپنی پەیدا بوونی سەیر و ئەفسانەیییە.

ئەگەر گلگامش بەدوای (گیایی نەمری) دا گەرا، بەلام هەر لە سەر دەمی ئەو و سۆمەرییەکانیشدا (ئاوی ژبان) ناسراو بوو، لە چیرۆکەکاندا باس دەکرا. لە مردنی سالانەکی (تەموز) کە دەمرد و دەچۆر- جیهانی ژێرەو- خۆشەویستەکی (عەشتار) بەدوایدا دەچوو، پاش ئەوان جیهان سۆزی نەدەما و دەکەوتە بەردەمی لەنێو چوون: «خوداوەندی مەزن (نایا) یەکتیکی دەنارد بۆ رزگارکردنی، خواوەندی دۆزەخ (نالانۆ) لەسەر پۆلوانە تا (عەشتار) بە (ئاوی ژبان) خۆی دەشوا و لەگەڵ خۆشەویستەکی (تەموز) دەگەڕێنەووە سەر زوی» (۱۲۶، ص ۴۲) سەیرکە (ئاوی ژبان) کە تەموز دەژبێنیتەووە و لەگەڵ عەشتار دەگەڕێتەووە سەر دنیا، ئەو ئاوە لە جیهانی ژێرەووە.

ئەم ئاوە- واتە- ئاوی ژبان- لە (ئاویستا) و ئایینی (زەرەدەشت) یش باس دەکری، بەلام هیندە هەیه، ئەو ئاوە- شلە- یە وەکو خۆشاو دروست دەکری و دەگیریتەووە، وەک (ئاوی ژبان) نامادە و سروشتی نییە.

ئانوش: «لە ئاویستا (ئان ئاوەش) واتە (بێ مەرگ) لە پەهلەوی بەمانای هیزی تریاک و ئەکسیر هاتوو، لە (بندەش) ئەم وشەیه ئاوی خواردنەووەیە کە لە دروستکردنی جیهان (لە پۆژگاری سوشیان) (*-۳۳) لەتیکەل کردنی بەزی گا و (هەدەبوش) و (گەوکرە) یا (هومی سپی) دروستی دەکەن و دەیدەنە خەلک، خەلکەکە بەخواردنەووەی جاویدان و نەمر دەبن» (۵۴، جلد دوم، ص ۹۲۸) وەک دەبینن، ئەو ئاوی ژبان- شلە- یان- خۆشاوی- نەمرییە دەگیریتەووە، وەک ئەو وایە، پیمان بەلتی: ئەو ئاوی حەیاتە، بەرهەمیکی زانستییە، مەرۆش دەتوانی بەزانست بەدەستی بێتی.

هەر لە باوەری زەرەدەشتیدا باسی جووژیکی تری ئەو (شلە) یە دەکری، کە ئاوی (مەرگ دوور خەرەو) یە: «خۆشاویکی سەرخۆشکەرە لە بۆنە ئایینییەکانی (دیو یە سەنا) بەکاری دەهینن» (۴۴، ص ۴۱) ئەوەتە دیسان ئایین ئەو شتەکانە شتیکێ ئایینی و بەردەست کە ئەفسانە بەدوایاندا دەگەری، ئەو دی لە ئایینی سۆمەرییەکان لە هەندێ حالتدا لە - جیهانی ژێرەو- بەدەست دەکەوی ئەو هەتا لە باوەری ئایینی زەرەدەشتی لە بۆنە ئایینییەکان و - لەسەر دنیا- دروستی دەکەن و دەبخۆنەووە.

مەسیح (د.خ) ئەویش زۆرجار باسی ئاوی ژبان و نانی ژبانی کردوو. لە یەکتی لە راسپاردەکانی روو لە ژنە (سامری) یەکە دەکات و دەلتی: «هەرکە سییک لەو ئاوە بخواتەووە، ئەویش تینوو دەبێ، بەلام، ئەو کەسێ لەو ئاوە بخواتەووە کە من داومەتی هەتا هەتایی تینوو نابێ، بەلکە ئەو ئاوەی من داومەتی، هەر کەسێ باوەر بەمن بێتی، دەبیتە کانییەک و (وێک کیتابەکە دەلتی): لە سکیدا دەبیتە رووباری ئاوی زیندوو» (۱۲۶، ص ۴۸) ئەگەرچی لێرە مەسیح زیاتر وەک باوەری ئایینی و باری مەعنەوی باسی ئاوەکە- واتە ئاوی ژبان دەکات، بەلام، هەرچۆنی بێ ئاوی (ئاوی ژبان) دینتی و وەک هۆیەکی نەمری و ژبانیکی هەمیشەیی باسی دەکات. هەر لە (ئینجیل) دا هاتوو: «هەر وەها یۆحەناش لەکانی نون لە نزیک سالییم، چونکە لەو ئاوی زۆر بوو دەهاتن و پیرۆزبان دەکرد» لێرە ئەو دوو پات دەکاتەووە کە پەڕوونیدی ئاوی پیرۆزکردن بەماسییەووە. کە ماسی دەبیتە هیمای ئەو ئیماندارانەکی کە بەپیرۆزکردنی (ئاوی ژبانی هەمیشەیی بەدەست دین)» (۱۲۶، ص ۶۱) ئەگەر لەم نمونانەکی سەر وە (مەسیح) باسی (ئاوی ژبان) دەکات، ئەو هەتا و لە یەکتی لە راسپاردەکانی باسی (نانی ژبان) دەکات و دەفەرمووی: «ئەو مەنم نانی ژبان» (۱۲۶) ئەو هۆیانەکی کە دەبنە هۆی (نەمری) زۆرن و بەزۆر شیتووە باس کراون، هەمووشیان یەک ئەرکیان هەیه، ئەویش نەمرکردنی مەرۆش، جا شیتووەکیان هەر چۆن بێ و پێکھاتەیان هەرچییەک بێ و بەهەر رێگایەک بەدەست بێن.

لە باسی (نانی ژبان و ئاوی ژبان) سۆمەرییەکانیش ئەو باوەرەیان هەبوو، کە ئەم نان و ئاوە هەن، (ئادابا) کە دەچیتە جیهانی ژێرەو، پێش چوونی باوکی ئامۆژگاری دەکا و دەلتی: خوداوەندان خواردن و خواردنەووەی مردنیت دەدەنتی، نەکی وەریری. بەلام کە دەچیتە ئەوئ: «ئانۆ نان و ئاوی

ژیانی پیشکش دهکا، کهچی نادابا لهسهر قسهی باوکی وهریان ناگرئ و نایانخوات و گهراوه سهر زهوی و نهمریی دۆراند» (۱۴۲، ص ۶۷) ئەم هۆیانەیی نهمریی، چەند کەم و نایاب و گرنگن، کەچی لە ئەفسانەکاندا زۆرجار زۆر بەئاسانی بەدەست دەکەون، بەقەد ئاسان بەدەست کەوتنەکش بەئاسانی لەدەست دەچنەوه، ئەو هتا (نادابا) بەیەک (نا) خۆی لە پیت و بەرکەتەتی نان و ناوی ژیان بێبەری کرد.

بەپێچەوانەیی (نادابا) سیمرخ، نهمریی بەدەست دێت، کاتێ (هەوا هەموو دێندە و بالندەکانی هینا رایی کە بەرهمی داریک بخۆن، هەموویان خواردیان سیمرخ نەبێ، خۆی پاراست و لەو رۆژەوه نهمریی بەدەست هینا) (۱۴۲، ص ۶۶)

بەلام، هۆی نهمریی بەدەست هینانەکی، نەخواردنی بەرهم-ی داریک، کە کاربگه‌ریبەکی بەپێچەوانەیی ناوی ژیان، واتە هۆی مردن، یان هۆی لەدەست دانی نهمریی. هەر لەوانە کە دەبنە هۆی لەدەستدانی نهمریی، باسی (جیگا- شۆین)یش دەرکێ؟ «هەرقل چوو (دوورگە ی مردن) چۆن گلگامش لە (دەریای مردن) پەریبەوه» (۱۳۳، ص ۴۸) ئەو هۆی لێرە، خۆی لە هۆکانی تر جیا دەکاتەوه، ئەو هیه کە، هۆیکە (خواردن و خواردنەوه) نییە، نەبۆ مردن و نەبۆ نهمریی، بەلکە شۆین، ئەویش (دوورگە ی مردن) و (دەریای مردن) کە یەکەمیان هەرقل پەریبەوه تی و دووهمیان گلگامش.

هەر لەبارەیی شۆینی مردنەوه لە (مهریشت) باسی کیتۆیک دەکات، کە مردنی تیدا نییە: «میهر کۆشکێکە لەسەر لوتکە کیتۆی هەرا- Hara- لە ئەلبورزا هەیه، جیگایە کە لەوئ نەشەو هەیه، نەتاریکی، نەسەرما هەیه و نەگەرما، نەنەخۆشی هەیه نەمردن» (۹۸، ص ۲۲۴) هەر لە فەرهنگی کۆنی ئیران و زمانی ئاویتسادا باسی کیتۆیک دەرکێ بەم سەفەتەوه، واتە بێ مەرگی لوتکە کیتۆیک، کە ناوی (هەرایتی، هەرە بەرزایتی) = (34-*) Haraiti, haraberzaiti، لە (زامیادیش) بەم شێوەیە باسی ئەو کیتۆیک دەکات: «یەکەمین کیتۆیک لە زهوی بەرزبوتەوه، هەموو ولاتانی رۆژئاوا و رۆژ هەلاتی دەورەداوه، لە (شن یشت) دەبینن کە ئەستێرە و مانگ و خۆر بەدەوری لوتکە ئەو کە ناوی (تاریرا) یە خەریکی سوورنەوه، لە مهریشت-دا هاتوو کە باره‌گای میهر (جیگایە کە نەشەوی هەیه، نەتاریکی، نەبای گەرم دەبزوێ نەبای سارد، نەنەخۆشی هەیه، نەمردن، (یان هەر کاریکی ترو خراپی ئەهیرمەن) لەسەر ئەو کیتۆیک میهرخودای تیشک و رۆشنی، یەکەمین خوداوندە کە پێش هەلاتی خۆر لەسەر ئەو کیتۆیک و بەسەر تەواوی ولاتی ئاریایی-دا هەلدێ» (۱۹۵، ص ۱۱) ئەو هۆی لێرە مەبەستە نەبوونی (مردن)، لەسەر لوتکە ی بەرزی ئەو کیتۆیک، واتە کیتۆیک وەک جیگا، جیگایە کە بێ مردن و ژیان لەوئ بەردەوامە. ئەگەر لە زۆر ئەفسانان (گا) نیشانەیی هێزە، زۆرجاریش هەر ئەو گایە پەریبەستە بەژیان و نهمریی: «زۆر جار کوشتنی گا بەمانای ئەفراندن لێک دراوتەوه، هێزی خێر (لەشێوهی سەگ بەرجەستە کراوه) و هێزی شەر (لەسەر شێوهی دوو پشکەمار) و لە سەرچاوهی کانی ژیان، واتە خۆین و توخمی ژیان بەخشی گا، لەشەردان» (۵۲، ص ۱۳) ئەم دوو هێزە، واتە (خێر و شەر) بەردەوام لەشەردان، بەلام، ئەمجارەیان لەسەر بەدەست هینانی (کانی ژیان) هیندە هەیه لەباوه‌ری زەرەدەشتی و ئیرانی کۆن، هەمیشە دواجار (خێر) سەردەکەوێ.

ئەم هێزی شەرە بەزۆر شێوه باس کراوه: «وێکو دەزانین تیشتەر تا قوربانی پێشکش نەکرئ ناتوانی دێوی وشکەسالی بیهزینتی و ناوی ژیان بەخش بەدەست بێنێ» (۵۲، ص ۱۷۹) لێرە هێزی شەرە کە وەک دیتۆیک باسکراوه کە لە راستیدا وشکەسالی و بێ بارانییە، هێزە خێرەکش (ناوی ژیانەکش) کە مەبەست (باران) کە زهوی دەژینتەوه. ئەم ناو- هێز-ی ژیانەکشە وێکو پێشتریش باسکرا زۆر جار ناو و شێوهی دەگۆرئ، لە (ئۆدیسای یونانی، ئەم رۆلی ژیان بەخشینە بەر دەسمال دەکەوێ): «نیستۆن رەشەبایەکی هەناردە سەر و کەشتیبەکی تیکشکاند و ئۆلیۆس کەوتە بەردەم مردنی بەلام، لیۆکۆنیا پەری دەریا دەسپێشخەری کرد و دەسمالی ژیان پاریزی خۆی بۆ هەلدا سەر شەپۆلان تاییگە پێنیتە لیواری ئاسوودەیی» (۲۰۰) ئەم دەسمالە ژیان دەپارێزئ و ناھیتلی مەرگ سەرکەوێ، بەلام ئەم دەسمالە هی کیتۆیک، لە پەری دەریا باشتەر کێ هەیه خاوهنی ئەم دەسمالە بێ، دەسمالێک کە شەپۆلەکانی مەرگ= دەریا هێورکاتەوه، لێرە دەسمال ژیان دەپارێزئ.

خەیاالی فراوانی مەرۆف هیندە یی لێ مردن و نەمردن کردووتەوه، ئەم بێرکردنەوه بەش هەموو رۆژگارێک و هەموو هوارێکی گرتووتەوه، هەر ئەمەشە هۆی زۆری و جیاوازی هۆیکەکانی نهمریی، کە هەر خەیاالی هونەرماندانی مەرۆف، لە هەر جیگایە کە و لە هەر رۆژگارێک ئەم (هێزی نهمریی) یە بەشتیک بەخشێوه، ئەگەر لەسەر هتا باسی (گیایی نهمریی) مان کرد کە چۆن گلگامش بەدەستی هیناوه و مار چۆن لێی دزیو؟ کەچی لە هەندئ ئەفسانەیی گەلانی تر و ولاتانی تر، بەپێچەوانە کە ئەم گیایی نهمریی، لە ژێر دەستی ماردایە «بەپیتی ئەفسانەیی کیریتی کە ئەپۆلۆ دۆرۆس و هیجینۆس بەدەستیان هیناوه، هەر هەتا ئەفسانەیی کیری لیدی کە بیلینۆس وەری گرتوو، گیایی نهمریی لەدەست ماراندا» (۱۴۲، ص ۶۸) ئەگەر هەولەکانی مەرۆف بۆ بەدەست هینانی ژبانی هەمیشەیی و نهمریی، بێ ئەنجام بوون، ئەوا هەر لە ئەنجامی ئەم بێرکردنەوه و هەولدانە، خەیاالی داھینەرمانە هیندە ئەفسانەیی شاکارانە هیناوتە بەرهم، کە ئەم مەرۆف هیچ گەل و نەتەوهیەکی سەر زهوی نادۆزییەوه، کە ئەدەبەکی واتە ئەدەبە فۆلکلۆرییەکی چەندین دەقی نهمریی تیدانەبێ، لەو دەقانەیی لە دەوروبەری هۆیکەکانی نهمریی و گەران بەدوای نهمرییدا دەسورپێنەوه، کە ئەو دەقانە چ بۆ پالەوانەکان، چ بۆ نهمریی خۆی چ بۆ ئەو نەتەوهیە و چ بۆ تەواوی مەرۆفایەتی، دەقی نمر و زیندوون، کە لێرە دەتوانین لێین، بەدەست هینانی نهمریی، لە نێو ئەدەبایە، ئەو هەتا هەر ئەنجامی هەولدان و بێرکردنەوهی بەدەست هینانی ئەو نهمرییە کە مەرۆف بۆ جەستە و گیان و ناو پێکەوه دەیدا.

۲-۶-۲- هەندێک لە (نهمران):

ئەگەرچی وێکو پێشتر باسمان کرد، چ لە باوهری نێو ئەفسانەیی (خواوند) انی کۆندا، چ بەپیتی ئایینە ئاسمانییەکان، مەرۆف داری مردنییە و هەرچۆن بۆی و هەرچەند بۆی و دواجار دەبێ بگاتە ئەو چرکەیی کە پیتی دەلێن: (مردن!!)، چونکە وێکو لە ئەفسانەکاندا باس دەکەن خواوندەکان، ژبانی هەمیشەییان بۆ خۆیان هەلبێژاردوو و (مردن) ییش بۆ مەرۆف، لە ئایینە ئاسمانییەکانیش هەر هەتا باس لەوه دەکەن، کە مەرۆف رۆژانی ژبانی دیاری کراوه و هەرچی بکات لە مردن رزگاری نابێ. کە بووه، دەبێ بشمرئ،

به لّام، (خودا)ی نیو ئایینه ناسمانییه کان(خودا)یه کی تاک و تهنیاو همیشهبییه، نه له کهس بووه نه کهسی لیدهبی، نه بووه تا بمری، ههر هه بووه ههر هه یه و ههرده بی. ئەمەش یاسای ژبان و همیشهبی خوداو رهوته نی مرۆفی کردوو به باوه پێکی گشتی و مرۆف توانای شکاندنی ئەم بازه یه نییه! واقعی ژبانیش تهواو پشتگیریی ئەم بیرو یاسایه دکات. له گه ل ئەم هه موو یاساو باوه پیره پیرۆز کراوانهش، که ژبان بۆ مرۆف ماوه یه کی دیاریکراوه! هیشتا مرۆف بۆ به دهست هینانی (نهمری) بینکار دانه نیشته ووه هه ولتی زۆری داوه، ئە گه رچی ئە مرۆ له (ژبان) و له (واقع) که سیک به (جهسته) و (گیان) نادۆزینه وه، که (نهمری) به دهست هینای، به لّام، چیرۆکه میترووی و ئەفسانه یی و ئایینییه کان، ههر له کۆنه وه باسی هه ندی (مرۆف)ی نهمرمان بۆ ده کهن، که ئە وه ته، یان ههر له هه وه ئە وه (نهمر) بوون، یان دوا جار به دهستیان هیناوه، جا به دهست هینانه که ههر چۆنیک بی.

له شیکردنه وه ی چیرۆکی ژبانی (ئادهم) (*-35) به پیتی (تهورات) و (ئینجیل)، (جیمس فریزر) ده نووسی: «چیرۆکه که باسی ئە وه ناکات که (ئادهم) بۆ ئە وه دروست کرابوو بمری»، و اچا که له ره وه تی چیرۆکه که ئیتمه ئە وه تیبه گه ی، مه سه له ی (مردن) و (نهمری) شتیک بوو، له دهست خۆیدا بوو. پیتویست بوو یه کیکیان هه لئیرتی. چونکه درهختی ژبانی له بهر دهست بوو، به ره مه که ی له وه حه رام نه کرابوو، ههر ئە وه نه دی ده ویست که دهستی درتێ بکاو به ره مه ی بچنێ و بیخوا به مه ش نهمری هه تا هه تایی بۆ خۆی به دهست ده هینا (122، ص 108) لیره (جیمس فریزر) به جۆرێکیتر رووداوه کان ده خۆنیتته وه، ئە ویش ئە وه یه، که یه که م: ئادهم مردنی به سه ردا نه پرابوووه بریارێکی نه گۆز نه بوو، که نه توانی- لای که م بۆ ئە و- لیتی ده رباز بی؛ دووهم: ئە و ئازادی هه لئیراردنی هه بوو، له نیتوان، ژبانی هه میشه بی و ژبانی کاتیدا، سبیه م: ئە وه خۆی بهر پرسیاره له وه ی که نه مری هه لئه بژارد، له کاتیکدا (هۆی) نهمریبه که ی له بهر دهست بوو. ئە مه ش زهنگی ئە وه مان بۆ لیده داد که، ئادهم خۆی بهر پرسیاره له وه چاره نووسه ی که بۆ خۆی هه لئیرارد. واته له سی خالدا دووانی له بهر ژه وه ندی ئە ودا بوو، که دهیتوانی سوودیان لیبینی، له وه ی که ئە و نه که وه تبه ووه حاله تیک هه یچ چاره و ریگایه کی تری له پیش نه بی، ههر ئە ویش له نیتوان مردن و نه مردندا، مردنی هه لئیرارد، که خالی سبیه مه، له هه لئیراردنه که ش هه یچ هه یزیکێ ده ره کی کاری لینه کردوو، ئە وه ی هه بوو بریاری ناوه وه ی خۆی بوو.

واته ئادهم - دوو جار- مرۆفیکێ (نهمر) بوو، به رامبه ر یه کجار (مردن!)، که دوا جار ئە و دوو خاله ی واز لیهینا که له بهر ژه وه ندی ئە و بوون. خالی سبیه می به کارهینا که دژی خۆی که وه ته وه.

له باسی نهمری خودا وه ندانی ئەفسانه ی یونانی، و باسی ئە و خودا وه ندانه ده کری، که (نهمرمان) که چی وهک مرۆف به ره جهسته ده کری، له وسیفه تانه ی که ئە وانی کردوو به خودا وه ند ئاوا شی ده کریته وه: «به هۆی ئە و جیا وازییه ی که خۆنیک به ناوی (ئیکۆر) له ده ماری ئە واندا ده سوو رپته وه، خۆنیکه ئالوده نابن، ههر له سایه ی ئە و خۆینه ئەفسوناییه یه که خودا وه ندان هه یچ کاتێ نابنه پیره په ککه وه (...). به لّام، ههر برینیک که به ره جهسته ی ئە وان بکه وێ هه میشه چاک ده بیته وه، هه یچ کاتێ توانای کوشتنی ئە وان نییه، ههر به و هۆیه ئە وان به گه نجی و جوانی و نهمری ده میتنه وه.» (69، ص 14) ئە وه ی له م

وه سف کردنه دیتته دهست ئە وه یه که ئە و خودا وه ندانه خۆنیکێ تابهت له ده ماریاندا ده گه ری. که ئە م خۆینه هۆی نهمری ئە وانه. ههر به وه ی که و باسی جهسته ی (خودا وه ند) ان ده کهن، وهک ئە وه ی مرۆف بووبن و پاشان نهمریبان به دهست هینای و گه یشتنه پله ی خودا وه ندی، هه تا باسی ئە وه ش دکات که بریندار ده بن، برینه که یان به ره وه ام چاک ده بیته وه، ئە م بریندار بوونه ش ههر حاله تیکه هی (مرۆف) نهک هی خودا وه ندان، ئە مه ش ههر ئە و گۆته کۆنه ی یونانییه کانه مان بۆ ده سه لمینێ که ده لئین: «خودا وه ندەکان، له سه ره تادا مرۆف (پاشا، کاهین) بوون، دوا یی بوون به خودا وه ند» چونکه وه سفی خودا وه ندانیش زۆر تر وه سفیکه جیا له وه سفی مرۆف، ئە وه ی لیره جیا یه له وه سفی یونانییه کان- ته نیا نهمریبه که یه، که ئە ویش زۆر تر بۆ ئە وه ده چی، به دهستیان هینای، واته پیشتر مرۆف بوون و به شتیوه یه که له شتیوه کان. نهمریبان به دهست هینای. واته ئە و خودا وه ند نهمرانه، له راستیدا (مرۆفی نهمرمان)، نهک خودا وه ندی هه میشه خودا وه ندو جهسته یان گه یشتوو ته حاله تی (له ش ساغی) ئە و له ش ساغیبه ی که چهک و نه خۆشی کاری لئ ناکات، به پیتی باوه ره ئەفسانه ییه که.

له داستانی (ئه لیا ده) ی (هۆمیرۆس) (ئه خیلی) پالنه وان یه کی له وه که سه انه یه که هۆی نهمری ده ست که وه توه، به لّام ئە ویش خالیکێ لاوازی هه یه: «ئه خیل ACHILLES جوانترین و به هه یزترین و نازترین پالنه وانێ (ئه لیا ده ی هۆمیرۆس) وه کۆری پلیۆس Peleus و ئیته سه، دایکی به مندالی له ناوی رووباری (ستیکس) ی هه لئیناوه، بۆ ئە وه ی نهمری و هه میشه بژی، به لّام له پاشانیرا پیکرا، ئە و شوینه ی که ته ر نه بوو، چونکه دایکی کاتێ له ناوی هه لئینا بوو ئە و له ویتوه ی گرتبوو» (200) وهک دیاره ئە خیل ههر له مندالییه وه، به دهستی دایکی، جۆرێک له نهمری به دهست دیتن، ئە ویش ئە وه یه، که دایکی له ناوی رووباری ستیکسی هه لئیناوه و ههر جیگایه کی به ناوی ئە و رووباره ته ر بووه، هه یچ شتیک کاری لینه کردوو، به لّام دوا جار (پاریس) ی غه نیمی ئە و نهینیه ده زانی که پاشانی ئە خیل به و ئاوه ته ر نه بووه و - ئە وئ- چهک و تیر کاری لیده کات، بۆیه تیریکێ ژه هراوی له وه شوینه ده دا و ده کیوژی. ئە وه ی لیره، جیگای ئە وه یه باس بکری، ئە وه یه که ئە خیل بۆ خۆی هه یچ ده ستیکێ له وه دا نییه، چ له به دهسته یانی هۆی (نهمری) یه که ی، چ له مانه وه ی خالی لاوازی، که ئە ویش ته ر نه بوونی پاشانییه، به ناوی رووباری ستیکس و مانه وه ی ئە و شوینه ته ر نه بووه، وهک ههر شویتیکێ مرۆفی ئاسایی. که ئە وه دیاره مرۆفی ئاساییش، مرۆفی مردنییه، ئە وه ی جیگای سه رنجه ئە وه یه، که ته ر بوونی ته واوی جهسته ی ئە خیل که پانتاییه که ی یه کجار زۆره، به گۆتیه ی، ئە و به شه بچووک و که مه ی که ته ر نه بووه، ئە و به شه زۆر و گه وه ره یه نهیتوانی ئە و به شه که م و بچووکه بیاریژی، ئە وه ش هۆیه کی گرنگه له وه ی که ئە خیل سوود له وه هیزی نهمریبه که ی نابین.

له باوه ری هیندییه کانه ناوی (ناشوبن) ان دیتته ناو که وهک نهمر باسیان ده کری: «ناشوبنه کان ههم لاو و ههم به ته مه نن، ئە وه ی که ئە وان پیه وه ناسراون، (ناساتیا Nastyia) یه، که له دوو به شی (نا) و (ناساتیا) (*-36) پیک هاتوو، به مانای (نا واقعی نییه) یه کی تر له سیفه ته کانی ئە م دووانه، نهمریبه. که ئە م دووانه یان به پزیشکی ئاسمانی ناسیوه، که نه خۆشیبه کانی مرۆف چاره سه ر ده کهن، چاو